

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

FACTORS AFFECTING ON THE INTERNET SELF - EFFICACY
OF MATHAYOMSUKSA 3 IN WATBOWONNIWET SCHOOL

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **135714**
วัน,เดือน,ปี **5 11 2558**

12510๕๑๒

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.2555

KMITL-2012-ED-M-214-075

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FACTORS AFFECTING ON THE INTERNET SELF - EFFICACY
OF MATHAYOMSUKSA 3 IN WATBOWONNIWET SCHOOL

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE EDUCATION (COMPUTER)
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2012

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KMITL-2012-ED-M-214-075

COPYRIGHT 2012

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง
ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

นักศึกษา

นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์

รหัสประจำตัว

50063920

ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)

พ.ศ.

2555

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กาญจนา บุญภักดี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่เรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 119 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Krejcie and Morgan แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยวิธีจับสลาก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (X_3) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านติดต่อสื่อสาร (X_4) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง (X_5) กับปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .545, .434, .558 และ .595 ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (X_3) และปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต (X_6) ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านติดต่อสื่อสาร (X_4) และปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง (X_5) ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและตัวพยากรณ์ (X_3, X_4, X_5, X_6) มีค่าเท่ากับ 0.72 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตในรูป
คะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ในรูปคะแนน
ดิบเป็นดังต่อไปนี้

$$Y' = -0.001 + 0.26X_3 + 0.14X_4 + 0.17X_5 + 0.45X_6$$

2. สมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ในรูปคะแนน
มาตรฐานเป็นดังต่อไปนี้

$$Z'_Y = 0.25X_3 + 0.17X_4 + 0.21X_5 + 0.33X_6$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	Factors Affecting On the Internet Self - efficacy of Mathayomsuksa 3 in Watbowonniwet School
Student	Miss Suchada Pummarin
Student ID.	50063920
Degree	Master of Science
Program	Science Education (Computer)
Year	2012
Thesis Advisor	Dr. Kanchana Boonphak
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Lertlak Klinhom

ABSTRACT

The purpose of this research were to study 1) relationship between factors affecting on the Internet self - efficacy 2) factors affecting on the internet self - efficacy for Mathayomsuksa 3 in Watbowonniwet School. The samples of this study were 119 Mathayomsuksa 3 who study 2nd semester academic year 2011 selected by simple random sampling.

The result were as followed

1. There were four variables of the factors relationship with internet self - efficacy in intermediate level of statistical significant at .01 level. Those variables factors were internet usage in education (X_3), internet usage in communication (X_4), internet usage in entertainment (X_5), internet attitude (X_6) with correlation coefficient were .545, .434, .558 and .595

2. Internet usage in education (X_3) and internet attitude (X_6) affected internet self - efficacy of statistical significant at .01 level. Internet usage in communication (X_4) and internet usage in entertainment (X_5) affected internet self - efficacy of statistical significant at .05 level.

Pearson correlation and multiple predictors (X_3, X_4, X_5, X_6) is equal to 0.72 and the standard error of prediction was 0.44.

The multiple regression equation of raw scores and standard scores were as the following:

$$Y' = -0.001 + 0.26X_3 + 0.14X_4 + 0.17X_5 + 0.45X_6$$

$$Z'_Y = 0.25X_3 + 0.17X_4 + 0.21X_5 + 0.33X_6$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วย ความกรุณาและเอาใจใส่ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.กาญจนา บุญภักดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัย อาจารย์ถนิม ทิพย์ผ่อง อาจารย์สุชาดา ไทยแท้ อาจารย์เฉลียว ทิพย์พงษ์ อาจารย์ทงศักดิ์ โสวัจสตากุล และ อาจารย์สุชีรา มีอาษา ที่ให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดีอันมีคุณค่าแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณ ผู้บริหารและคณาจารย์โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่กรุณาให้โอกาสและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณอาจารย์ และพี่ๆ ที่ร่วมงาน ที่มีส่วนส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด พร้อมกับสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และเพื่อนๆ การศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) ทุกคน

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พร้อมทั้งญาติพี่น้อง ทุกคนที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูคนแรก ตลอดจนบูรพาจารย์ที่อบรมสั่งสอนและถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย

สุชาดา ภูรินทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	IV
สารบัญ	V
สารบัญตาราง	VII
สารบัญรูป	VIII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ	6
2.2 เจตคติ	9
2.3 อินเทอร์เน็ต	20
2.4 ความวิตกกังวล	30
2.5 การรับรู้ความสามารถของตนเอง	32
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	53
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	70
5.1 สรุปผลการวิจัย	70
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	72
5.3 ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	79
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัย.....	80
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	89
ประวัติผู้เขียน	96

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อถือมั่น ของแบบสอบถาม.....	53
3.2 แสดงการแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	56
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต.....	59
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต.....	60
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามประเภทเว็บไซต์ที่นักเรียนสืบค้นข้อมูล.....	60
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น ของการรับรู้ความสามารถ ของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.....	61
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น ของการรับรู้ความสามารถของ ตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.....	61
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ เกี่ยวกับปัจจัย ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.....	63
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ ของความวิตกกังวล ที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนรายข้อ.....	63
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ ของปัจจัยด้าน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนรายข้อ.....	64
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ ของปัจจัยด้าน เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนรายข้อ.....	66
4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.....	68
4.11 แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรที่ส่งผลต่อ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน.....	69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญรูป

รูปที่

หน้า

1.1 กรอบแนวความคิด 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ อุปกรณ์สื่อสารและคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาและการทำธุรกิจ และด้วยความสามารถของอุปกรณ์สื่อสารและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทำให้องค์กรต่างๆ นำเทคโนโลยีเหล่านี้เข้ามาช่วยในการดำเนินงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์และการให้บริการบนอินเทอร์เน็ต (ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล. 2547 : 3) และด้วยประสิทธิภาพของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศที่มีอยู่อย่างมากมายในโลกของไซเบอร์ การอ่านข่าวประจำวัน พยากรณ์อากาศ ราคาหุ้น ราคาสินค้า หรือแม้แต่การเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ก็สามารถกระทำได้เพียงปลายนิ้วสัมผัส ผู้ใช้สามารถส่งข้อความ ติดต่อกับเพื่อน ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม ซื้อหุ้น ประมูลสินค้า ตอบคำถามชิงรางวัล การจองห้องพักโรงแรม ตัวเครื่องบิน และชำระภาษีเงินได้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว อินเทอร์เน็ตจึงนับได้ว่าเป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่มีการเจริญเติบโตรวดเร็วที่สุด จำนวนของผู้ใช้ และจำนวนของเว็บไซต์ที่นับว่าเป็นส่วนสำคัญของอินเทอร์เน็ตก็มียอดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน (ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล. 2547 : 35) อีกทั้งรัฐบาลไทยได้สืบทอดความต่อเนื่องและความเหมาะสมของข้อมูลทางด้านเทคโนโลยีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจึงถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่กระจายอยู่ในส่วนต่างๆ ให้อยู่ในหน่วยงานเดียวกัน ศูนย์การเรียนรู้ ICT ระดับชาติ และ SchoolNet Thailand เป็นตัวอย่างของโครงการที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐบาลไทย ซึ่งเป็นโครงการที่สำคัญในการปฏิรูประบบการศึกษาของไทย โดยการให้ความสำคัญของการเรียนรู้ทางด้าน ICT กับจุดมุ่งหมายสูงสุดในการสร้างสังคมการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานในไทย นโยบายของ ICT ระดับชาติ สถาบันการศึกษาระดับสูงมีข้อกำหนดในการใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียน ซึ่งเป็นเครื่องมือในการสอน การเรียนรู้ และการสื่อสารระหว่างนักเรียนและครูผู้สอน นักเรียนในสายการเรียนต่างๆ ถูกคาดหวังว่าจะมีประสิทธิภาพในการใช้คอมพิวเตอร์ด้านต่างๆ รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ตด้วย (Noiwan, J. et.al. 2005) [online]

จากการเพิ่มขึ้นของเทคโนโลยีทางด้านการศึกษาพื้นฐานที่แตกต่างกัน ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ความเชื่อและความสนใจที่หลากหลาย จึงเป็นสิ่งท้าทายที่จะนำ ICT เข้าสู่ชั้นเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการกระบวนการเรียนการสอน (Noiwan, J. et.al. 2005) [online] ดังนั้นเรื่องอินเทอร์เน็ตจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 1) ถึงแม้ว่าอินเทอร์เน็ตจะมีประโยชน์มากมาย แต่ก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้แคบวงกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์จากเทคโนโลยีนี้ ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ความแตกต่างที่กล่าวมาข้างต้น ความแตกต่างดังกล่าวทำให้เจตคติต่อคอมพิวเตอร์ของนักเรียนนั้นแตกต่างกันออกไป ซึ่งองค์ประกอบของ อายุ เพศ ลักษณะบุคคล ประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ หรือแม้แต่ความวิตกกังวล เป็นแหล่งที่มาของการกำหนดเจตคติทั้งสิ้น (Noiwan,J. et.al. 2005) [online]

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักจิตวิทยา ชื่อ Albert Bandura (อ้างใน นงลักษณ์ ปิงประวัติ. 2547 : 2) ทำให้ทราบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นเป็นตัวกำหนดถึงระยะเวลาและระดับความอดทน ระดับความพยายาม และการแสดงออกเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทาย การที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งได้สำเร็จได้หรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถและทักษะที่บุคคลมีอยู่เพียงเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับความคิดที่บุคคลมีต่อตนเองว่าตนเองมีความสามารถหรือไม่มีความสามารถในการกระทำดังกล่าว หากบุคคลนั้นมีความสามารถ มีทักษะ แต่กลับคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถก็จะไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานได้ อีกทั้งการรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการเลือกกิจกรรม การใช้ความพยายาม ความอดทน การคิดปฏิริยาทางอารมณ์ของบุคคล และถ้าบุคคลประเมินความสามารถของตนเองไม่ถูกต้องจะทำให้เกิดผลเสียต่อตนเอง คือ คนที่ประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไปจะเลือกงานที่เกินความสามารถของตนเองเมื่อพบกับความล้มเหลวจะทำให้เกิดความเครียด ความผิดหวัง รู้สึกว่าเป็นสิ่งเลวร้ายไม่สามารถแก้ไขได้ ทำให้ไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง ไม่กล้าที่จะตัดสินใจทำงานต่างๆ ในโอกาสต่อไป คนที่ประเมินความสามารถของตนเองต่ำเกินไปก็จะเลือกทำแต่่างานง่ายๆ ไม่พยายามเรียนรู้ที่จะพัฒนาความสามารถของตนเอง ไม่หาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อทำงานให้สำเร็จ เกิดความท้อถอยได้ง่ายเมื่อพบอุปสรรค ดังนั้นการที่บุคคลประเมินความสามารถของตนเองได้อย่างเหมาะสม คือประเมินความสามารถของตนใกล้เคียงกับความเป็นจริง หรือสูงกว่าความเป็นจริงเพียงเล็กน้อยจะช่วยให้บุคคลสามารถเลือกงานได้เหมาะสมกับตนเอง โรงเรียนวัดบวรนิเวศเป็นโรงเรียนต้นแบบการพัฒนาการใช้ไอซีทีเพื่อการเรียนรู้ จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็นการจัดให้มีโครงการ บ.น. (บวรนิเวศ) ก้าวไกลไปกับ ICT ซึ่งในโครงการนี้จะมีการพัฒนาระบบ LAN และ Internet มีการจัดอบรมเครือข่าย Internet ให้กับบุคลากรหลักของโรงเรียน มีการจัดอบรมการจัดทำบทเรียน Online มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ และมีกิจกรรมพัฒนาเว็บไซต์ ให้แก่นักเรียนและบุคลากรของโรงเรียน

จากกิจกรรมการพัฒนาและความพร้อมทางเทคโนโลยีของโรงเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาความสามารถของนักเรียน ในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยบางปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ
2. ปัจจัยบางปัจจัยส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

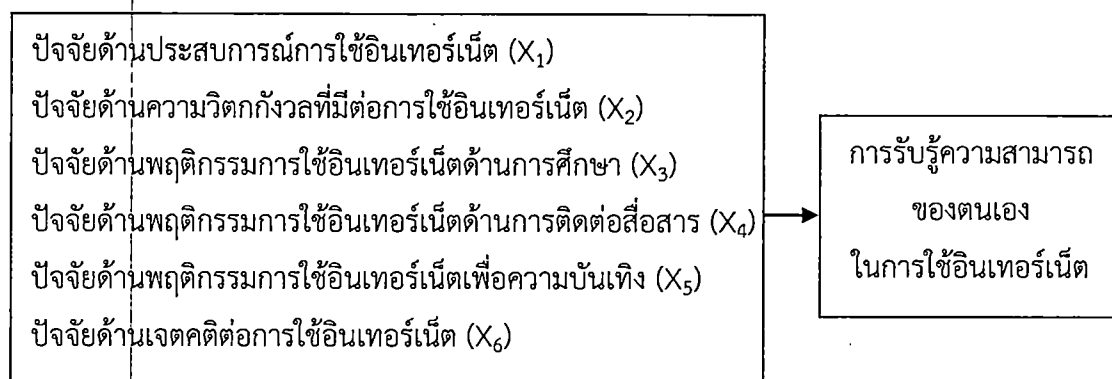
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีของ Bandura (อ้างใน นางลักษณ์ ปิงประวัตติ. 2547 : 26-32) พบว่ามีปัจจัย 4 ตัว ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ได้แก่ 1) ประสบการณ์ความสำเร็จจากการกระทำ 2) ประสบการณ์จากการสังเกตผู้อื่น 3) การชักจูงด้วยวาจา 4) สภาวะทางกายและอารมณ์

จิราภรณ์ ธรรมวงษ์ (2553 : 95-96) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ได้แก่ 1) พฤติกรรมใฝ่รู้ 2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3) เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง

วิรุณ นุ่มรักแย้ม (2550 : 6) ได้แบ่งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา 2) การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร 3) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง 4) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อธุรกิจการค้า

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำมาหลอมรวมเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ดังนี้

รูปที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่เรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ทั้งหมด 6 ห้องเรียน จำนวน 172 คน

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่เรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 119 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Krejcie and Morgan แล้วทำการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น 6 ตัว ได้แก่

1. ปัจจัยด้านประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
2. ปัจจัยด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต
3. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา
4. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร
5. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง
6. ปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม คือ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554
2. ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระยะเวลาที่นักเรียนได้ใช้งานอินเทอร์เน็ตจากครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน
3. ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ความรู้สึกกลัว เครียด หลีกเลียง ไม่พยายาม และมีข้อสังเกตทางลบต่ออินเทอร์เน็ต
4. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลประกอบการเรียนหรือการทำรายงาน ส่งงานไปยังอาจารย์ตามที่ได้รับมอบหมาย ค้นคว้าในห้องสมุดดิจิทัล หรือการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต
5. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร หมายถึง การที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ส่งข้อความ และสนทนาในเว็บไซต์
6. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง หมายถึง การที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกม ท่องเว็บไซต์ที่น่าสนใจ
7. เจตคติในการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการใช้บริการด้านต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต
8. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ระดับการรับรู้หรือระดับความมั่นใจในความสามารถของตนเองในการใช้งานอินเทอร์เน็ตให้ประสบความสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาตัวแปรทางด้านอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ
- 2.2 เจตคติ
- 2.3 อินเทอร์เน็ต
- 2.4 ความวิตกกังวล
- 2.5 การรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

2.1.1 ประวัติโรงเรียนวัดบวรนิเวศ (โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2552) [online]

โรงเรียนวัดบวรนิเวศ เป็นโรงเรียนรัฐบาลประเภทชายล้วน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย มีที่ตั้งอยู่ในบริเวณวัดบวรนิเวศวิหาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร โรงเรียนนี้ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2436 ตามพระดำริของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส เพื่อจัดการศึกษาเล่าเรียนแก่พระภิกษุสามเณรในคณะธรรมยุติกนิกาย ต่อมาในปี พ.ศ. 2442 การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนวัดบวรนิเวศได้ก็กลายเป็นต้นแบบของการจัดการศึกษาในโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ ตามพระราชประสงค์ที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยในปัจจุบันโรงเรียนแห่งนี้มีองค์สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกเป็นองค์อุปถัมภ์

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระปิยมหาราช รัชกาลที่ 5 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้ง วิทยาลัย ขึ้นในวัดบวรนิเวศวิหารพระราชทานนามว่า มหามกุฏราชวิทยาลัยในปีพุทธศักราช 2436 (ร.ศ. 112) เพื่อให้เป็นที่ศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมของพระภิกษุสามเณรในคณะธรรมยุติกนิกาย ตามพระดำริของ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสผู้ครองวัดบวรนิเวศวิหารในขณะนั้น โดยแบ่งเป็น 2 แผนก คือ ส่วนวิทยาลัยใช้เป็นที่เล่าเรียนพระปริยัติธรรมชั้นสูง และจัดตั้งโรงเรียนตามพระอารามเป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียนวัดบวรนิเวศเป็นส่วนหนึ่งของมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยมีพระเจ้าน้องยาเธอกรมหมื่นวชิรญาณวโรรส ทรงเป็นผู้จัดการพระองค์แรก ต่อมาการเรียนการสอนในโรงเรียน ได้ขยายตัวกว้างขวางออกไปตามลำดับ ในปีพุทธศักราช 2442 (ร.ศ.117) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระราชประสงค์ให้ขยายการศึกษาให้แพร่หลายไปทั่วประเทศ จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้นำหลักสูตรและวิธีการสอนที่ใช้ในโรงเรียนวัดบวรนิเวศ ไปใช้สอนตามโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ จึงถือได้ว่าโรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนตัวอย่างในการใช้หลักสูตร เป็นแห่งแรก

ต่อมาพระเจ้าน้องยาเธอกรมหมื่นวชิรญาณวโรรส ได้ทรงพระทานที่ดินประมาณ 8 ไร่ ที่ตั้งตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เพื่อจัดสร้างโรงเรียน โดยได้ประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2422 โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนบวรนิเวศพิทยา” ต่อมาเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2524 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “โรงเรียนบวรนิเวศศาลายา” นับตั้งแต่ประกาศตั้งโรงเรียนจนถึงปี พ.ศ. 2525 ยังมิได้เปิดรับนักเรียนเนื่องจากมีปัญหาในเรื่องที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จนกระทั่งวันที่ 16 เมษายน 2524 คณะรัฐบาลกำหนดให้เป็นปีเฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ครบ 200 ปี และได้กำหนดให้โรงเรียนแห่งนี้เป็นอนุสรณ์การสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ด้วยโรงเรียนหนึ่ง จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นครั้งที่ 3 ว่า “โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์” และให้เปิดรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาได้แต่งตั้งให้ นายอนันต์ คงถาวร ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบวรนิเวศมารักษาราชการในตำแหน่งครูใหญ่

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งลูกเสือขึ้น เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2454 ตามระเบียบปกครองลูกเสือของชาติ โดยเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2454 กองลูกเสือโรงเรียนวัดบวรนิเวศตั้งขึ้นในมณฑลกรุงเทพมหานคร เป็นกองร้อยที่ 7 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จัดสร้างตึกมกุฏนาคะวิद्याทาน เพื่อเป็นที่ระลึกให้แก่ พระเจ้าน้องยาเธอกรมหมื่นวชิรญาณวโรรส 2 สิงหาคม พ.ศ. 2467 โดยหลวงสาโรชรัตนนิมมานก์ เป็นสถาปนิก โดยตึกมกุฏนาคะวิद्याทาน ใช้เป็นสถานที่สำหรับการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนวัดบวรนิเวศ และโรงเรียนฝึกหัดครูวัดบวรนิเวศ ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2.1.2 ตราประจำโรงเรียน (โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2549 : 13)

ตราสัญลักษณ์ประจำโรงเรียนวัดบวรนิเวศ เป็นรูปอักษรพระปรมาภิไธยย่อ จ.ป.ร. ครอบจุล-มงกุฏ ประดิษฐานบนพญานาคสองหัว มีชื่อโรงเรียน “บวรนิเวศ” อยู่กลางลำตัวพญานาค รูปสัญลักษณ์ ดังกล่าวมีนัยความหมายดังต่อไปนี้

“จ.ป.ร” หมายถึงพระปรมาภิไธยย่อของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนวัดบวรนิเวศเป็นสาขาของมหามกุฏราชวิทยาลัย ซึ่งย่อมาจากคำว่า มหาจุฬาลงกรณ์ ปรมราชาธิราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“จุลมงกุฏ” หรือ พระเกี้ยว หมายถึง สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ กรมหมื่นพิฆเนศวรสุรสังกาศขณะที่ยังทรงผนวชและประทับที่วัดบวรนิเวศวิหาร ซึ่งยังทรงพระเยาว์ยังมีได้เป็นพระมหากษัตริย์ ต่อมาขึ้นครองราชย์เป็นพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

“พญานาค” หมายถึง พระองค์เจ้ามยุชนาคมานพ ซึ่งเป็นพระนามเดิมของสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ผู้ทรงวางรากฐานการศึกษาของโรงเรียนวัดบวรนิเวศ พระองค์แรก

2.1.3 สี่ประจําโรงเรียน (โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2549 : 13)

สี่เหลียง หมายถึง พระพุทธศาสนา ซึ่งสื่อถึงวัดบวรนิเวศวิหารราชวรวิหาร

สี่ดํา หมายถึง ความรักใคร่สามัคคีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง

2.1.4 วิสัยทัศน์ (โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2549 : 14)

โรงเรียนวัดบวรนิเวศมุ่งจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยี มีชุมชนช่วยส่งเสริมศักยภาพให้ นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม นำสู่มาตรฐานการศึกษา

2.1.5 พันธกิจของโรงเรียน (โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2549 : 14)

- จัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยี
- พัฒนาระบบการบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรต่างๆ
- พัฒนาบุคลากรให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

- ส่งเสริมผู้เรียนในด้านคุณธรรม จริยธรรม สืบสานวัฒนธรรมประเพณีตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น
- พัฒนาผู้เรียนให้มีระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.1.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2549 : 14)

- เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
- มีคุณธรรม จริยธรรม
- มีวินัย
- รักสะอาด
- ก้าวทันเทคโนโลยี

2.1.8 โครงการ บ.น. ก้าวไกลไปกับ ICT ซึ่งมีรายละเอียดการพัฒนา ดังนี้

โรงเรียนวัดบวรนิเวศเป็นโรงเรียนต้นแบบการพัฒนา ICT ได้จัดโครงการพัฒนา ส่งเสริม เรื่อง ICT ให้กับนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียนโดยมีรายละเอียด ดังนี้ (โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.

2549) [online]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พัฒนาระบบ LAN และ Internet
- จัดอบรมเครือข่าย Internet ให้กับบุคลากรหลักของโรงเรียน
- จัดอบรมการจัดทำบทเรียน Online ให้กับบุคลากรหลักทุกคน
- จัดให้มีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์/ห้อง IT
- จัดทำเว็บไซต์ของโรงเรียน
- จัดซ่อมแซมคอมพิวเตอร์ของทุกฝ่ายเพื่อให้ทันสมัย

2.2 เจตคติ

เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจของเรา ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม เราจะเกิดความรู้สึก บางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ นั่น และมีผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้น เจตคติจึงเป็น ทั้งพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย

2.2.1 ความหมายของเจตคติ

Thurstone (1964 : 49) อธิบายว่า เจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถบอกความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

Allport (1985 : 810) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ลักษณะของความพร้อมทางจิตซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อ บุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ฟวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 106) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือต่อต้านก็ได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 244-245) ให้ความหมายของเจตคติไว้หลายความหมาย ได้แก่

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ
 - 1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ และสนับสนุน
 - 1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน
 - 1.3 ความรู้สึกเป็นกลาง คือ ไม่มีความรู้สึกใดๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. บุคคลจะแสดงความรู้สึกออกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวคำพูดสนับสนุน ท่าทางหน้าตาบอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออกหรือความรู้สึกเป็นกลาง

2.2.2 ประเภทของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 245-247) แบ่งเจตคติออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เจตคติทั่วไป เป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคล เจตคติโดยทั่วไป ได้แก่ ลักษณะของบุคลิกภาพอันกว้างขวาง เช่น การมองโลกในแง่ดี การเคร่งในระเบียบประเพณี

2. เจตคติเฉพาะอย่าง ได้แก่ สภาพทางจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุ สิ่งของ บุคคล สถานการณ์ และสิ่งอื่นๆ เจตคติเฉพาะอย่างนี้จะแสดงออกในลักษณะชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นคนนั้น ถ้าชอบหรือเห็นดีด้วยก็เรียกว่ามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าไม่ชอบและเห็นว่าไม่ดีต่อสิ่งนั้น เป็นการจำเพาะเจาะจงและแบ่งเจตคติเป็น 5 ชนิด คือ

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ ประสบการณ์ที่คนหรือสิ่งของได้สร้างความพึงพอใจและความสุข จะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นคนนั้น ตลอดจนคนอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน แต่ถ้าประสบการณ์ในคนนั้นสิ่งนั้น ทำให้เกิดความทุกข์ เจ็บปวด ไม่พอใจ ก็จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนนั้นสิ่งนั้น เช่น นักเรียนไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์ เรียกว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เนื่องจากเคยสอบตกเรียนแล้วไม่เข้าใจ ถูกครูดุ และเข้มงวด

2. เจตคติทางปัญญา เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษาความรู้จนเกิดความเข้าใจ และมีความสัมพันธ์กับจิตใจคืออารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้จนเกิดความรู้สึกซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่ดีต่อศาสนา เจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

3. เจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติเพื่อสนองความต้องการของบุคคล เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวาน เพื่อให้คนอื่นเกิดความนิยมชมชอบ เจตคติที่ดีต่องานในสำนักงาน

4. เจตคติทางด้านความสมดุล ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ เจตคติทางปัญญา และเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดหมายของตน และเสริมแรงกระทำเพื่อสนองความต้องการของตนต่อไป

5. เจตคติในการป้องกันตัว เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญญาและด้านการกระทำ เช่น ความก้าวร้าวของนักเรียน เกิดจากถูกเพื่อนรังแก จึงแสดงออกเป็นการระบายความขัดแย้งหรือความตึงเครียดภายในได้อย่างหนึ่ง ทำให้จิตใจดีขึ้น

2.2.3 องค์ประกอบของเจตคติ

Freeman (อ้างใน ศักดิ์ สุทรเสณี. 2531 : 4-5) กล่าวว่า เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ เป็นเรื่องการเรียนรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก เป็นองค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก เกิดจากการเรียนรู้ คือ เมื่อมีความรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว จะทำให้เกิดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้ารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งในทางที่ดีก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น และถ้ารู้สึกไม่ดีก็จะเกิดเจตคติในทางไม่ดี และถ้าไม่มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นเลย เจตคติก็จะไม่เกิดขึ้น
3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ หมายถึง เมื่อมีความรู้พอประมาณ มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบพอประมาณ ก็จะมีความพร้อมต่อการตอบสนองต่อสิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลายขัดขวาง ต่อสู้

2.2.4 คุณลักษณะของเจตคติ

รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ (2533 : 14) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของเจตคติ สรุปได้ดังนี้

1. เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่างๆ
2. เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกย่อมแตกต่างกันออกไป ในทางกลับกันบุคคลอาจมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่ความรู้สึกอาจต่างกัน
3. เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้สองทิศทาง ได้แก่ ทิศทางบวก เป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา ทิศทางลบ เป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ชื่อสัตย์-คดโกง, ขยัน-ขี้เกียจ, ชอบ-ไม่ชอบ
4. เจตคติมีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลมี รู้สึกมาก-น้อย ต่างกัน เช่น รักมาก-รักน้อย, ขยันมาก-ขยันน้อย
5. เจตคติต้องมีเป้าหมาย (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อ-แม่ ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน

บริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 249-251) สรุปคุณลักษณะของเจตคติ ได้ว่า

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัว บุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่ามิประสบการณ์ที่เหมือนเดิมก็

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะมีเจตคติที่แตกต่างกันไปด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ

2. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจ มากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคล ที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย เป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยจะได้ และบางครั้งไม่ค่อยมีเหตุผล

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมิน คือ ลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือการประเมินว่า ชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็คือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่า เป็นทิศทางในทางบวก และถ้าเป็นการประเมินในทิศทางที่ไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติในทางลบไม่ได้หมายถึง ไม่มีเจตคตินั้น แต่เป็นเพียงความรู้สึกในทางไม่ดี เช่น เจตคติในทางลบต่อการคัดลอกการเล่นการพนัน การมีเจตคติในทางบวกก็ไม่ได้หมายถึงเจตคติที่ดีและพึงปรารถนา เช่น เจตคติทางบวกต่อการโกหก การสูบบุหรี่

4. เจตคติมีความเข้ม คือ มีปริมาณมากน้อยตามความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมาก ก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุด ก็แสดงมีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่นและมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายใน เป็นสภาวะทางจิตใจซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออก เนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วย เช่น บุคคลแสดงความไม่ชอบด้วยการดูค่าคนอื่น นอกจากไม่ชอบคนนั้นแล้วอาจจะเป็นเพราะถูกทำร้ายก่อน

7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกจะตรงกันเพราะก่อนแสดงออกบุคคลนั้น ต้องปรับปรุงให้เหมาะสมกับสังคมนั้นแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคลจึงเกิดขึ้นจากเงื่อนไข 4 ประการ

1. การเพิ่มและการรวมกันของการตอบสนอง ที่เกิดจากการเรียนรู้ในด้านต่างๆ และจากบุคคลต่างๆ เช่น จากบ้าน โรงเรียน และสังคม

2. แบบแผนของตนเอง ความแตกต่างของประสบการณ์ ทำให้เกิดเจตคติของแต่ละคนแตกต่างกันไป เจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะตนแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนนั้น

3. อิทธิพลของประสบการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน หรือความตกใจ จะเป็นผลให้จดจำประสบการณ์นั้นๆ ได้นาน เป็นสิ่งที่ทำให้คนมีเจตคติต่อสิ่งนั้นๆ เช่น เคยขึ้นรถเมล์แล้วประสบอุบัติเหตุ ก็จะพยายามหลีกเลี่ยงไม่ขึ้นรถเมล์สายนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเลียนแบบ คนเราชอบหรือมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบบุคคลสำคัญที่เราชื่นชอบ เจตคติ จึงเน้นที่การถ่ายทอดจากคนที่เราพึงพอใจและนับถือ เช่น เจตคติจากพ่อแม่มาถึงลูก

2.2.5 เจตคติกับพฤติกรรม (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2551 : 251-252)

เจตคติดีมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่แตกต่างกัน พฤติกรรมของบุคคลเป็นปฏิกริยากับ สภาพแวดล้อม อาจจะสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ แต่สามารถวินิจฉัยได้ว่า มีหรือไม่มี โดยใช้วิธีการหรือ เครื่องมือทางจิตวิทยา

พฤติกรรมที่มีส่วนสัมพันธ์กับเจตคติดีมีอยู่ 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมด้านความรู้ความเข้าใจ ซึ่งพฤติกรรมด้านนี้เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ การจำ ความคิด ข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางปัญญา การใช้วิจารณญาณ เพื่อประกอบการตัดสินใจ พฤติกรรมด้านความรู้ ความเข้าใจ จะประกอบด้วยความสามารถระดับต่างๆ ซึ่งเริ่มจากความรู้ในระดับง่าย ๆ และเพิ่มการใช้ความคิดและพัฒนาสติปัญญาขึ้นเรื่อยๆ โดยมีความรู้ ความเข้าใจ การแปลความหมาย การคาดคะเน และความสามารถในการนำไปใช้ รวมทั้งความสามารถ ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้

2. พฤติกรรมด้านความรู้สึกหรืออารมณ์นี้เป็นความสนใจ ความรู้สึกเท่าที่ความชอบ พฤติกรรม ด้านนี้เกิดขึ้นภายในซึ่งต้องใช้เครื่องมือพิเศษในการวัดพฤติกรรม

3. การตอบสนอง เป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์หรือสิ่งเร้าต่างๆ พฤติกรรมในการ ตอบสนองจะมีลักษณะของความยินดี เต็มใจ และพอใจที่จะตอบสนอง

เจตคติดีจึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เป็นสาเหตุของพฤติกรรม และเวลาที่บุคคลแสดง พฤติกรรมตามความคิดความต้องการของเขา เขาก็จะได้รับประสบการณ์ทำให้เขาเกิดมีความคิด ความรู้สึกบางอย่างต่อการกระทำนั้นด้วย เช่น นักเรียนที่ได้รับคำชมจากครูเมื่อทำข้อสอบได้ ก็จะมีรู้สึก พึงพอใจและเจตคติต่อการทำนั้น จะพยายามตั้งใจในการสอบ ดังนั้น เจตคติดีจึงเป็นผลของพฤติกรรมซึ่ง มีอิทธิพลในการกำหนดรูปแบบของพฤติกรรมที่บุคคลจะกระทำในครั้งต่อไปด้วย

2.2.6 การวัดเจตคติ

เพราพรรณ เปลียนภู (2542 : 110-111) ได้กล่าวถึงการวัดเจตคติดีว่า การวัดเจตคติดีเป็น วิธีการรวบรวมพฤติกรรมของบุคคลในด้านความรู้สึก อารมณ์ การวัดเจตคติดีของบุคคลมีหลายวิธี สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีอยู่ 2 แบบที่นิยมใช้กัน คือ

- วิธีการมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท
- วิธีการใช้ค่าประจำประโยคของเธอร์สตัน

2. การสังเกต เป็นวิธีการเฝ้าติดตามพฤติกรรมของบุคคลและจดบันทึกการสังเกตอย่างเป็น

ระบบ

3. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดเจตคติดีด้วยการสอบถามด้วยคำพูด จดบันทึกหรือ อัดเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 252-253) กล่าวว่าเจตคติ เป็นความรู้สึก ความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง การวัดเจตคติจึงไม่สามารถจะวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากแนวโน้มของบุคคลที่แสดงออกทางภาษา และวัดในรูปของความเห็น การวัดเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดและผู้ใด อาจจะใช้วิธีการสังเกตจากการกระทำ คำพูด การแสดงสีหน้าท่าทาง หรือสัมภาษณ์ความรู้สึกนึกคิดของเข้า แต่แบบวัดหรือเครื่องมือที่นักจิตวิทยานิยมใช้กันมาก จะอยู่ในรูปของแบบสอบถามหรือแบบสำรวจ เรียกว่า แบบวัดทางเจตคติ

ในการวัดนั้นควรมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยก็เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออก หรือพฤติกรรมที่มีแบบแผนคงที่
3. การศึกษาเจตคติของบุคคล ไม่เพียงเป็นการศึกษาทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้นด้วย

2.2.7 เครื่องมือวัดเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 253-256) กล่าวถึงกระบวนการสร้างแบบวัดทางเจตคติ มีหลายมาตรา ในที่นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบวัดเจตคติตามวิธีการของ Likert (Likert's Summated Rating Scale 1932) ดังนี้

แบบวัดเจตคติตามวิธีการของ Likert มีหลักการสร้างว่า การจัดให้มีข้อความแสดงเจตคติต่อที่หมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แล้วผู้ตอบแสดงความคิดเห็น คำตอบของแต่ละข้อความจะมีให้เลือกลง 5 ช่วง ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างมาก เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างมาก ลำดับขั้นตอนของการสร้างมี ดังนี้

1. รวบรวมข้อความ แต่ละข้อความต้องมีลักษณะที่คนมีเจตคติต่างๆ กัน ตอบต่างกัน และหลีกเลี่ยงข้อความที่มี 2 ความหมาย
2. ตรวจสอบข้อความนั้นว่าเหมาะสมกับการตอบเพียงใด ในลักษณะของ 5 ช่อง ดังกล่าว
3. ทดลองดูว่ามีข้อความใดไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือ เพื่อการแก้ไข
4. การให้น้ำหนักคะแนนของความเห็น ในแต่ละระดับตามวิธีการของลิเคิร์ท ทำให้มาตราวัดใช้ได้สะดวก เพราะใช้การวัดกำหนดค่าแบบจงใจ เพื่อให้เป็นค่าน้ำหนักประจำของแต่ละระดับความเห็นเหมือนกันทุกข้อความ

เมื่อระดับความเห็นของแต่ละข้อความวัดเจตคติมีค่าประจำตายตัว การที่จะหาว่าบุคคลใดมีเจตคติเป็นอย่างไร ก็ใช้วิธีการรวมน้ำหนักหรือคะแนนจากการตอบทุกข้อความของแต่ละคน ถ้าน้ำหนักรวมจากการตอบข้อความทั้งหมดมีค่าสูงหรือได้คะแนนสูง แสดงว่าระดับเจตคติของบุคคลนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อสิ่งนั้น เป็นไปในลักษณะพอใจหรือคล้อยตาม ย่อมแสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หรือมีความพอใจในสิ่งนั้น

2.2.8 การเกิดและการเปลี่ยนเจตคติ

กฤษฎณา ศักดิ์ศรี (2530 : 188-189) กล่าวว่า เจตคติเกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ ไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด มีกระบวนการซับซ้อนมาก การที่ครูจะสร้างเจตคติที่ดีให้แก่เด็ก จำเป็นต้องพิจารณาจากหลายสิ่งหลายอย่าง ส่วนเจตคติมีแหล่งกำเนิดหรือมีต้นเหตุที่มาหลายทาง ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม (Direct & Indirect Experience) ประสบการณ์ที่รู้สึกพอใจย่อมจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี บุคคลจะวิเคราะห์ประสบการณ์และสังเคราะห์แนวความคิด แล้วสรุปลงเป็นเจตคติ
2. การศึกษาเล่าเรียน การอบรมสั่งสอน ทั้งการสอนที่เป็นแบบแผน (Informal) สถาบันที่ทำหน้าที่สอนเพื่อปลูกเจตคติมีมากมาย เช่น บ้าน โรงเรียน วัด สิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน เด็กที่อยู่ภายในสถาบันใกล้จะได้รับความคิด ความนิยมมาเป็นเจตคติของตน
3. สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม รวมทั้งการเลี้ยงดูของครอบครัว มีอิทธิพลที่จะสร้างภาพพจน์หล่อหลอมเป็นเจตคติไปได้ ความกดดันของกลุ่ม (Group Pressure) วัฒนธรรมภายในสังคม ความเชื่อทางศาสนา โน้มนำให้เกิดแนวคิดหรือหลักในการดำรงชีวิต
4. รับถ่ายทอดหรือเลียนแบบเจตคติจากคนอื่น คนเราย่อมแปรพฤติกรรมของคนอื่นออกมาเป็นเจตคติ ถ้ายอมรับนับถือหรือเคารพใครก็มักจะยอมรับแนวคิดและยึดเป็นแบบอย่าง (Model) การกระทำตัวให้เข้ากับคนที่นิยมรักใคร่ (Identification) เป็นการถ่ายแบบทำตัวให้เหมือนทั้งความรู้สึกนึกคิดด้วย
5. ความก้าวหน้าทางวิชาการ เครื่องมือสื่อสาร และเทคโนโลยี ช่วยให้ความรู้สึกนึกคิดของคนเปลี่ยนแปลงไป เพราะได้รับการถ่ายทอด ซึมซาบสิ่งใหม่ๆ อะไรที่ดีกว่าก็จะรับไว้ เจตคติใหม่ก็เกิดขึ้น

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า เจตคติจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และอิทธิพลต่างๆ ของสิ่งแวดล้อม และสามารถเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาได้ เมื่ออยู่ในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 260-261) กล่าวว่าเจตคติเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากประสบการณ์ที่เราได้รับเพิ่มเติม แตกต่างจากประสบการณ์เดิม เราจะสามารถเปลี่ยนเจตคติได้ การเปลี่ยนเจตคติมี 2 ทางคือ

1. การเปลี่ยนไปในทางเดียวกัน (Congruent Change) หมายถึง เจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวก ก็จะเพิ่มมากขึ้นในทางบวกด้วย แต่ถ้าเจตคติใดเป็นไปในทางลบก็จะเพิ่มมากขึ้น

ในทางลบ เช่น เคยชอบคนนี้ก็ชอบมากขึ้นกว่าเดิม หรือในทางตรงกันข้าม เคยเกลียดคนนี้ก็เกลียดมากขึ้น

2. การเปลี่ยนไปคนละทาง (Incongruent Change) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงเจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวก ก็จะลดลงในทางบวกและไปเพิ่มทางลบ เช่น เคยชอบคนคนนี้ก็เปลี่ยนเป็นไม่ชอบ หลักสำคัญของการเปลี่ยนเจตคติหมายถึง การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันและการเปลี่ยนแปลงไปคนละทางนั้น มีหลักการว่าเจตคติที่เปลี่ยนไปในทางเดียวกัน จะเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนไปคนละทางและการเปลี่ยนไปในทางเดียวกันมีความมั่นคง ความมั่นคงที่มากกว่าการเปลี่ยนไปคนละทาง การเปลี่ยนเจตคติจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่อไปนี้

1. ความสุดขีด (Extremes) เจตคติที่อยู่ปลายสุดจะเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ความรักที่สุด ความเกลียดที่สุด จะเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าความรักและความเกลียดที่ไม่มากนัก

2. ความซับซ้อน (Multiplicity) เจตคติที่เกิดจากสาเหตุเดียวจะเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เกิดจากหลายๆ สาเหตุ หรือบอกไม่ได้ว่าเกิดจากสาเหตุอะไรบ้าง

3. ความคงที่ (Consistency) เจตคติที่มีลักษณะคงที่มาก หมายถึงเจตคติที่เป็นความเชื่อฝังใจ จะเปลี่ยนได้ยากกว่าเจตคติทั่วไป เช่น ความรักชาติความศรัทธาในศาสนาจะเปลี่ยนได้ยาก

4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง (Interconnectedness) เจตคติที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะที่เป็นไปในทางเดียวกัน จะเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่มีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนา เกี่ยวเนื่องกับบิดามารดาอุทิศตนเพื่อศาสนา

5. ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ (Strong and Number of Wants Served) หมายถึง เจตคติที่มีความจำเป็นและความต้องการในระดับสูง จะเปลี่ยนได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่แข็งแกร่งและไม่อยู่ในความต้องการ

6. ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม (Centrality of Related Value) เจตคติหลายเรื่องเกี่ยวเนื่องจากค่านิยม ความเชื่อที่ค่านิยมนั้นดีน่าปรารถนาและเจตคตินั้นสืบเนื่องจากค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2.2.9 ทฤษฎีการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551 : 261-263) กล่าวว่าการศึกษาทฤษฎีต่างๆ ทางด้านเจตคติจะช่วยให้บุคคลเกิดความเข้าใจเจตคติได้ดีขึ้น การอธิบายเจตคติมีหลายแนวคิด ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. กลุ่มที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความสัมพันธ์เชื่อมโยง
2. กลุ่มที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความรู้ความเข้าใจ

1. เจตคติที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความสัมพันธ์เชื่อมโยง

นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่าเจตคติของเราเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้และมีการเปลี่ยนแปลงได้เหมือนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ขณะที่เราเรียนรู้ก็จะเกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ต่อสิ่งนั้นไปด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มนี้จึงมีการเสริมแรง การวางเงื่อนไข การเลียนแบบและการเชื่อมโยง

1.1 การเสริมแรง เป็นเจตคติที่เกิดขึ้นจากการเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ การเสริมแรงทางบวก เช่น เจตคติที่ดีต่อการเรียนได้รับคำชมจากครู ก็จะทำให้มีมานะพยายามและตั้งใจเรียนมากขึ้น แต่ถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ถูกติ ถูกว่า ก็ยังไม่อยากเรียน

1.2 การวางเงื่อนไข การวางเงื่อนไขเกิดขึ้นเพื่อเจตคติต่อสิ่งหนึ่งแล้วไปควบคู่หรือสัมพันธ์กับอีกสิ่งหนึ่ง ทำให้มีเจตคติต่อสิ่งนั้นเหมือนกัน เช่น เรามีเจตคติต่อการเล่นฟุตบอลดี ต่อมาก็ได้เห็นผู้เล่นฟุตบอลเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงก็มีเจตคติดีต่อกีฬาอื่นด้วย

1.3 การเลียนแบบ การเลียนแบบทางเจตคติเกิดจากการที่บุคคลรู้เจตคติที่คนอื่นมีอยู่แล้วจึงรับมาเป็นของตนเอง โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ตรง เช่น พ่อแม่ไม่มีเจตคติที่ดีต่อการแต่งกายดี ลูกก็จะมีเจตคติ เช่นนั้น โดยปรกติแล้วบุคคลจะเลียนแบบเจตคติของคนที่เรารักและชื่นชอบเลื่อมใสและศรัทธา หรือถ้าเราพบว่า คนส่วนใหญ่ในสังคมมีเจตคติอย่างนั้นบางทีเราก็อพยยมีเจตคติเช่นนั้นไปด้วย เป็นลักษณะการปรับตัวให้เข้ากับสังคมอย่างหนึ่ง

1.4 การเชื่อมโยง การเกิดเจตคติทางเชื่อมโยง เป็นผลจากบุคคลผู้เป็นเจ้าของเจตคติ มีการเชื่อมโยงลักษณะบางอย่างเข้าด้วยกัน ตามความคิดความเข้าใจของตน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ถ้าเรามีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนที่สูบบุหรี่ เมื่อพบคนสูบบุหรี่ก็จะมีเจตคติไม่ดีด้วย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติที่เกิดจากหลายๆ ลักษณะรวมกันได้ เกิดจากการเสริมแรงโดยตรง เช่น ความประพฤติดีทำให้นักเรียนได้รับคำชมจากครูก็เชื่อมโยงไปถึงการตั้งใจเล่าเรียน เพื่อจะได้เอาอย่างนักเรียนรุ่นพี่ที่ได้รับการยกย่องเนื่องจากเรียนดี

2. เจตคติที่อธิบายด้วยทฤษฎีการเรียนรู้ความเข้าใจ

2.1 ทฤษฎีความขัดแย้งด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Dissonance Theory) ของ Festinger (อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2551 : 263) อธิบายว่า องค์ประกอบของเจตคติ คือ ความรู้ความเข้าใจ ซึ่งได้แก่ความคิดเห็นข้อเท็จจริงต่างที่แต่ละคนได้รับบางครั้งก็พบว่า ความรู้ความเข้าใจมีลักษณะที่ขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่สบายใจ จึงปรับความคิดความเชื่อให้สอดคล้องกันนั้น เป็นการเปลี่ยนเจตคติ เช่น คนมีเจตคติว่าคนแต่งตัวดีเป็นคนมีฐานะดี แต่เขาพบว่าไม่เป็นความจริง เขาจึงต้องปรับเจตคติใหม่ว่าคนแต่งตัวดี อาจไม่ใช่คนฐานะดีก็ได้ ก็จะทำให้เขาเกิดความขัดแย้งน้อยลง เนื่องจากเขาเป็นคนที่แต่งตัวดีแต่ฐานะไม่ดี เป็นต้น

2.2 ทฤษฎีความสอดคล้องระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์กับความรู้ความเข้าใจ (Affective Cognitive Consistency) เป็นทฤษฎีที่ Rosenberg (อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2551 : 264) อธิบายว่า เจตคติจะไม่เปลี่ยน ถ้ายังมีความสอดคล้องกันระหว่างความรู้สึกหรืออารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับความรู้จักความเข้าใจ แต่ถ้าองค์ประกอบทั้งสองเกิดขัดแย้งกัน ก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ไปในทิศทางเดียวกัน มิฉะนั้นจะเกิดความไม่สบายใจขึ้น เช่น เรามีเจตคติที่ดีต่อเขาเนื่องจากเขาเป็นคนดี และเราก็ชอบเขา แต่ต่อมาเราพบว่า เขาไม่ได้เป็นคนดีดังที่เราคิด เราจึงต้องเปลี่ยนเจตคติใหม่ให้เป็นที่ว่าเขาเป็นคนไม่ดี เราไม่ชอบเขา เราไม่สามารถทนความขัดแย้งของตนเองได้ว่า เขาเป็นคนดี เราชอบเขาอยู่ เป็นต้น

2.3 ทฤษฎีความสมดุล (Balance Theory) Heider (อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2551 : 264) มีแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ว่า เจตคติแต่ละคนในสังคมที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ไปในทางที่สอดคล้องกันกับเจตคติของอีกคนหนึ่ง เพื่อให้เกิดความสมดุล เมื่อเกิดสภาวะที่ไม่สมดุล บุคคลก็จะพยายามหาทางออกในการเปลี่ยนเจตคติ ให้เข้าสู่ภาวะสมดุล เช่น เปลี่ยนทิศทางของเจตคติที่มีต่อสิ่งของ หรือเปลี่ยนทิศทางของเจตคติที่มีต่อบุคคล หรือชักจูงให้อีกฝ่ายหนึ่งเปลี่ยนตามตนเอง

2.4 ทฤษฎีความลงรอยเดียวกัน (Congruity Theory) Osgood (อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2551 : 264) มีแนวคิดว่าการเปลี่ยนเจตคติของบุคคล จะเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับลักษณะที่เราประเมินผู้คนที่เกี่ยวข้องและเจตคติเดิมของบุคคล เมื่อเกิดความไม่ลงรอยของเจตคติบุคคลก็จะปรับเจตคติให้ลงรอยกับสถานการณ์มากขึ้น

2.2.10 อิทธิพลที่มีต่อการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติ

1. แหล่งข่าวสารรวมถึงผู้ให้ข่าวสาร ซึ่งเป็นแหล่งให้ความรู้ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเจตคติ เช่น ผู้ให้ข่าวเป็นคนน่าเชื่อถือ เป็นผู้ที่น่ารักใคร่เป็นบุคคลสำคัญ ก็จะทำให้เกิดการถ่ายทอดความรู้สึกหรืออารมณ์ด้วย ตัวอย่างจากการโฆษณาชวนเชื่อของลัทธิการเมืองต่างๆ การเผยแพร่ศาสนา เป็นต้น

2. ผู้รับข่าวสาร ผู้รับข่าวสารจะถูกชักจูงให้เปลี่ยนเจตคติได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับสติปัญญา วิจารณ์ญาณ ความเชื่อมั่นในตนเองของผู้รับ ผู้รับเป็นผู้เชื่อง่ายก็จะเปลี่ยนได้ง่าย

3. ข่าวสารหรือสื่อที่ใช้ สื่อที่ใช้ในการได้ข่าวสารนั้น ถ้าได้ทำบ่อยและซ้ำ พร้อมทั้งให้ความรู้สึกหรืออารมณ์ตรงกับผู้รับ ก็จะทำให้ผู้รับเปลี่ยนง่ายขึ้น

4. ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ สภาพแวดล้อม เช่น เหตุการณ์สถานการณ์ที่ทำให้ผู้รับรู้สึกว่าคุณอื่นได้เปลี่ยนเจตคติแล้ว ก็จะทำให้เกิดการเลียนแบบเอาอย่างขึ้น

2.2.11 การนำความรู้เรื่องเจตคติไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551 : 265-267) กล่าวว่า การเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติของนักเรียนคือ ครู ตลอดจนเพื่อนนักเรียนและสิ่งแวดล้อมอื่นในโรงเรียน ครูจำเป็นต้องสร้างเจตคติในทางบวก ชักจูงใจนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เห็นความสำคัญของบทเรียน เห็นประโยชน์ที่จะได้ โดยอาศัยทฤษฎีการเกิดและการเปลี่ยนเจตคติมาใช้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การให้การเสริมแรงแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนได้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ครูให้ความสนใจให้กำลังใจ ให้คำชม จะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนเพิ่มมากขึ้น และการเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติความประพฤติในโรงเรียนด้วย
2. การให้การเลียนแบบเจตคติที่ดี โดยดูจากบุคคลสำคัญที่นักเรียนรักและชื่นชอบเป็นตัวอย่าง เพื่อจะได้รับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน
3. การพิจารณาถึงองค์ประกอบ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนเจตคติเช่น การได้ข่าวสาร การรับข่าวสาร การสื่อความหมาย ครูจะต้องระมัดระวังและควบคุมองค์ประกอบเหล่านี้ให้ดี จึงจะบังเกิดผลในการสร้างหรือปรับเปลี่ยนเจตคติของผู้เรียน
4. ครูอาจต้องให้ข่าวสาร และสร้างสถานการณ์ที่จะทำให้เกิดความสอดคล้องและขัดแย้ง เมื่อต้องการจะเสริมเจตคติให้เข้มข้นหรือเปลี่ยนเจตคติที่ไม่ต้องการ จนกว่าผู้เรียนจะได้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความรู้สึกพร้อมด้วย มีเจตคติที่ถูกต้องตามความต้องการของครู
5. การเปลี่ยนเจตคติของกลุ่มจะง่ายกว่าการเปลี่ยนทีละคน เพราะบุคคลชอบการเลียนแบบเอาอย่าง และต้องการการเข้ากลุ่ม ด้วยเหตุนี้สิ่งแวดล้อมที่ดีก็จะมีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติ
6. หลักการและวิธีการในการเปลี่ยน ต้องพิจารณาให้เหมาะสมเพราะอาจใช้ได้กับสถานการณ์หนึ่ง แต่อาจใช้ไม่ได้กับอีกสถานการณ์หนึ่งก็ได้
7. หัวใจกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเปลี่ยนเจตคติ โดยให้เขามีส่วนในการตัดสินใจเปลี่ยนเจตคติหรือเต็มใจที่จะเปลี่ยนเจตคติด้วยตัวของเขาเอง
8. เจตคติที่ดีต่อตนเอง โดยการที่มีความรู้ความเข้าใจในความสามารถของตน มีความพึงพอใจในบุคลิกภาพของตนเอง และการรู้การแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม เป็นเรื่องที่จะต้องสร้างให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เพราะคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทางที่สอดคล้องกับเจตคติต่อตนเอง เช่น ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีว่าตนเองเป็นคนมีความรู้ความสามารถ ก็จะมี ความมั่นใจ เอาใจใส่ที่จะเรียนให้สำเร็จ แต่ถ้าขาดเจตคติที่ดีต่อตนเองแล้ว ก็ขาดความมั่นใจ ทำให้ประสิทธิภาพการเรียนลดลง

2.2.12 เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

ชูชาติ ศิลปพิเชษฐ (2546 : 32) กล่าวว่า การที่จะให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ ก็ต้องสร้างเจตคติทางบวกต่ออินเทอร์เน็ต ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นให้มีความสนใจ อยากรู้ อยากเรียน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับอินเทอร์เน็ตได้ดี โดยศึกษาเจตคติที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ดังต่อไปนี้

1. โอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต ในปัจจุบันมีหลายอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต เช่น นักวิจัย นักวิเคราะห์ระบบนักการศึกษา ครูอาจารย์ ฯลฯ ซึ่งอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยบุคลากร ที่มี ความรู้พื้นฐานทางอินเทอร์เน็ต ทั้งสิ้น

2. รูปแบบของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารในด้านต่างๆ การสืบค้นข้อมูลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรที่มีอยู่เดิม การศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ดังนั้น โอกาสที่จะมีอินเทอร์เน็ตในการศึกษาจึงมีเพิ่มมากขึ้นทุกขณะ
3. ความชอบที่มีต่ออินเทอร์เน็ต จากการศึกษาวิจัยพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตในสถานศึกษานั้น ครูอาจารย์เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ดังนั้นเจตคติของครูผู้สอนเทคโนโลยีสารสนเทศอินเทอร์เน็ตจึงมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการใช้อินเทอร์เน็ต เพราะนำมาใช้ในการเรียนการสอนและในงานด้านอื่นๆ ด้วย
4. ความวิตกกังวลที่มีต่ออินเทอร์เน็ต ความวิตกกังวลที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศอินเทอร์เน็ต บางอย่างแสดงออกในรูปของความเบื่อหน่ายเวียนศรีษะและทำให้คิดมาก
5. ความเชื่อมั่นที่มีต่ออินเทอร์เน็ต เจตคติมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ และประสบการณ์ เจตคติจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลต่อสถานการณ์ การวัดเจตคตินั้นเป็นเรื่องยาก ทั้งๆ ที่ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กับการเลือกวิชาเรียน โดยปกติแล้วเพศหญิงมักจะประเมินความเชื่อมั่นในตนเองต่ำกว่าผู้ชาย ถึงแม้ว่านักเรียนหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย

2.3 อินเทอร์เน็ต

2.3.1 ความหมายของอินเทอร์เน็ต

บุญสืบ โปธิศรี และคณะ (2550 : 6) ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตว่าเป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่สามารถที่จะเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์หลายๆ เครื่องเข้าด้วยกัน ซึ่งในการเชื่อมต่อนั้นอยู่ภายใต้มาตรฐานการสื่อสารของ protocol เดียวกัน ซึ่งเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เข้าสู่ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถรับส่งข้อมูลถึงกันได้ทั่วโลก เช่น ข้อความ รูปแบบภาพ รูปแบบเสียง ฯลฯ

กิดานันท์ มลิทอง (2540 : 321) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ต คือระบบของการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มากครอบคลุมไปทั่วโลก เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้บริการสื่อสารข้อมูล อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีการเชื่อมโยงข่ายงานคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ซึ่งขยายออกไปอย่างกว้างขวางเพื่อการเข้าถึงของแต่ละระบบที่มีส่วนร่วมอยู่

2.3.2 ความสำคัญของอินเทอร์เน็ต

กิดานันท์ มลิทอง (2540 : 322-323) กล่าวว่าโลกปัจจุบันกำลังตื่นตัวและให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างมากเพื่อการจัดเก็บ ประมวล และสืบค้นสารสนเทศด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การใช้อินเทอร์เน็ตจะทำให้วิถีชีวิตของเราทันสมัยและทันเหตุการณ์อยู่เสมอ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตจะมีการเสนอข้อมูลข่าวสารปัจจุบันและสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้ผู้ใช้ทราบเปลี่ยนแปลงไปทุกวัน สารสนเทศที่เสนอทางอินเทอร์เน็ตมีมากมายหลายรูปแบบเพื่อสนองความสนใจและความต้องการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้ใช้ทุกกลุ่ม อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งสารสนเทศสำคัญสำหรับบุคคลในทุกวงการทุกสาขาอาชีพที่สามารถค้นหาสิ่งที่ตนสนใจได้ในทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปค้นคว้าในห้องสมุดหรือแม้แต่การรับรู้ข่าวสารทั่วโลกก็สามารถอ่านได้ในอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ต่างๆ ของหนังสือพิมพ์หรือสำนักข่าวทั้งของไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลก็สามารถส่งข่าวสารกันได้โดยลักษณะไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ต้องเสียเวลาส่งจดหมายและไม่ต้องเสียค่าไปรษณียากรโดยที่ข่าวสารถึงผู้รับทันที

ดังนั้นอินเทอร์เน็ตจึงมีความสำคัญกับชีวิตของคนเราในปัจจุบันเป็นอย่างมากในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการธุรกิจ บันเทิง หรือการศึกษา ฯลฯ ต่างก็ได้รับประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ด้วยกันทั้งสิ้น อินเทอร์เน็ตทำให้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่มีความหมายและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3.3 ความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต (บุญสืบ โปธิศรี และคณะ. 2550 : 8-10)

อินเทอร์เน็ตเริ่มต้นมาจากผลของสงครามทางการเมืองในยุคสงครามเย็น เมื่อ พ.ศ. 2510 โดยมีฝ่ายคอมมิวนิสต์และฝ่ายเสรีประชาธิปไตย ซึ่งมีสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศผู้นำ กลุ่มเสรีประชาธิปไตย และรัสเซียเป็นฝ่ายคอมมิวนิสต์ ทั้งสองประเทศต่างคิดกลัวในเรื่องของชิปนาอูธนิวเคลียร์ที่จะเข้ามาถล่มจุดยุทธศาสตร์ของทั้งสองประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้ระบบคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกันนั้นเกิดความเสียหาย กระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกาจึงได้ริเริ่มโครงการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขึ้นเมื่อเดือนมกราคม 2512 โดยให้ชื่อโครงการว่า ARPANET (Advanced Research Projects Agency Network) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการวิจัยและเพื่อพัฒนาให้เกิดระบบเครือข่ายข้อมูลแบบกระจายศูนย์ ซึ่งจะทำให้ได้รับความเสียหายน้อยที่สุดจากสงครามนิวเคลียร์ในระหว่าง การติดต่อสื่อสาร โดยระบบเครือข่ายนี้จะแตกต่างจากระบบทั่วไป ในด้านการสื่อสารนั้นสามารถ รับส่ง ข้อมูลระหว่างคอมพิวเตอร์ได้โดยมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด ถึงแม้ว่าคอมพิวเตอร์ หรือสายสัญญาณในการส่ง ในแต่ละจุดจะเกิดความเสียหายหรือถูกทำลายไปบางส่วน ซึ่งในโครงการนี้เครื่องคอมพิวเตอร์ในแต่ละเครื่องนั้นจะเชื่อมโยงกันด้วยสายส่งข้อมูลที่แยกออกเป็นหลายๆ เส้น เปรียบเสมือนกับการประสานกันของร่างแห และเมื่อคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งต้องส่งสัญญาณไปยังคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่ง ข้อมูลที่ส่งไปนั้นจะถูกแบ่งออกเป็นส่วนย่อยๆ ที่เรียกว่า Packet แล้วข้อมูลจะถูกทยอยส่งไปให้ปลายทางตามที่กำหนด โดยแต่ละชิ้นส่วนของข้อมูลนั้นอาจจะไปคนละเส้นทางแต่จะไปรวมกันที่ปลายทางตามลำดับที่ถูกต้อง แต่หากเกิดข้อผิดพลาดในระหว่างการเดินทางของข้อมูล ส่วนใดส่วนหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากข้อผิดพลาดทางด้านสัญญาณรบกวนสายส่งสัญญาณเกิดความเสียหาย หรือแม้กระทั่งเครื่องคอมพิวเตอร์ถูกทำลายระหว่างการส่งข้อมูล เครื่องคอมพิวเตอร์ปลายทางจะส่งสัญญาณกลับมาแจ้งเครื่องคอมพิวเตอร์ต้นทางให้รับรู้ และจัดการส่งข้อมูลเฉพาะส่วนที่ขาดไปให้ใหม่โดยใช้เส้นทางอื่นแทน ทำให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลนั้นไปถึงปลายทางอย่างแน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2512 ได้มีการทดลองเชื่อมโยง IMP (Interface Message Process) ซึ่งเป็นการต่อเชื่อมถึงกันทางสายโทรศัพท์ เพื่อทำการสื่อสารกันโดยเฉพาะ ระหว่างมหาวิทยาลัย 4 แห่งโดยมีโฮสต์ต่างชนิดกันที่ใช้ในระบบปฏิบัติการต่างกัน คือ

1. มหาวิทยาลัยยูทาห์ ที่ซอลต์เลคซิตี ใช้เครื่อง DEC PDP-10 ภายใต้ระบบปฏิบัติการ Tenex
2. สถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด ใช้เครื่อง SDS 940 และระบบปฏิบัติการ Genie
3. มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย แห่ง ซานตา บาร์บารา มีเครื่อง IBM 360/75 ทำงาน ภายใต้ระบบปฏิบัติการ OS/MVT
4. มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย แห่ง ลอส แอนเจลิส ใช้เครื่อง SDS Sigma 7 ภายใต้ระบบปฏิบัติการ SEX (Sigma EXecutive)

เมื่อมีการเชื่อมต่อจากทั้ง 4 มหาวิทยาลัยข้างต้นนี้จะเห็นว่าแต่ละมหาวิทยาลัยมีระบบปฏิบัติการ และโฮสต์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมีการใช้ซอฟต์แวร์เพื่อเชื่อมโยงระบบปฏิบัติการและโฮสต์ให้ติดต่อสื่อสารกันได้ ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับใช้ในการ ติดต่อสื่อสารในครั้ง นี้เรียกว่า "Packet Switching" จากการทดลองใช้งานเครือข่าย ARPANET จนเป็นที่พอใจแล้ว ในปี พ.ศ. 2515 กระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกาได้ทำการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ เข้าด้วยกันถึง 50 แห่ง โดยเครือข่าย ARPANET จะใช้งานเพื่อการค้นคว้าและวิจัย ทางด้านการทหารเป็นส่วนใหญ่ ในการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ทั้งหมดนี้ ARPANET ได้มีการกำหนดมาตรฐานในการรับส่งข้อมูลซึ่งเรียกว่า Network Control Protocol หรือ NCP เพื่อเป็นการควบคุม การรับส่งข้อมูล การตรวจสอบ และ การเป็นตัวกลางในการเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องใน ระบบเข้าด้วยกัน แต่มาตรฐาน NCP ยังมีข้อจำกัดและข้อผิดพลาดในด้านของจำนวนเครื่องที่ต่อเข้า กัน อันเป็นผลทำให้ ARPANET ไม่สามารถที่จะขยายจำนวนเครื่องเพื่อรองรับการสื่อสารออกไปได้ มากนัก จนกระทั่งปี พ.ศ. 2525 ARPANET ได้มีการพัฒนาระบบการรับส่งข้อมูลแบบใหม่ โดยใช้ชื่อ มาตรฐานใหม่นี้ว่า TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet) ซึ่งมาตรฐานการสื่อสาร นี้ได้รองรับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่างชนิดกันให้สามารถรับส่งข้อมูลหรือสื่อสารระหว่างกันได้ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญหลักสำหรับอินเทอร์เน็ต ในปี พ.ศ. 2526 โพรโทคอล TCP/IP ได้มีการยอมรับกันอย่าง แพร่หลายมาจนกระทั่งปัจจุบัน ในปีพ.ศ. 2526 อาร์พานีตถูกแบ่งแยกเป็น 2 เครือข่าย คือ เครือข่าย ด้านการ วิจัย และเครือข่ายของกองทัพ เครือข่ายด้านงานวิจัยโดยใช้ชื่อ ARPANET ส่วนทางด้าน เครือข่ายของกองทัพมีชื่อเรียกใหม่ว่า "มิลเน็ต" (MILNET)

ARPANET ให้บริการจนกระทั่งถึงจุดที่สมรรถนะของเครือข่ายไม่พอเพียงที่จะรับภาระการ สื่อสาร หลักของอินเทอร์เน็ตอีกต่อไป จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2529 มูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติ หรือ NSF (National Science Foundation) ได้รับเป็นเส้นทางหลักของการสื่อสารแทน การเติบโตของ อินเทอร์เน็ต ในช่วงหนึ่งปีให้หลังของการเปลี่ยนมาใช้ TCP/IP มีจำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ต รวมกัน 213 โฮสต์ ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2529 จำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเป็น 1,024 โฮสต์ และ ในเดือน มกราคมปี พ.ศ.2536 จำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นไปกว่า 1,000,000 โฮสต์ แต่ละวัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะมีโฮสต์เพิ่มเข้าสู่ระบบและมีผู้ใช้รายใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำนวนโฮสต์โดยประมาณ ภายใน พ.ศ. 2524 ถึง 2537 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นแบบเอ็กโปเนนเชียล นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 จำนวนโฮสต์ในอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่าตัวในทุกๆ ปี และยังคงเพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง จำนวนโฮสต์โดยประมาณใน พ.ศ. 2538 คาดว่ามีราวหกล้านเครื่อง หากประเมินว่าโฮสต์หนึ่งมีผู้ใช้เฉลี่ย 5-8 ราย จะประมาณว่า มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกอยู่กว่า 30 ล้านคน การขยายตัวของอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันอยู่ในอัตรา 10-15 % ต่อเดือนปัจจุบันนี้ได้เป็นผู้วาง มาตรฐานการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่าย ทำหน้าที่ค้นคว้า วิจัยสิ่งใหม่ เพื่อรองรับอินเทอร์เน็ตในอนาคต

2.3.4 อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย (บุญสืบ โปธิ์ศรี และคณะ. 2550 : 11-13)

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ประเทศไทยได้ติดต่อกับอินเทอร์เน็ตในลักษณะการใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แบบแลกเปลี่ยนถุงเมลล์ สถาบันที่ติดต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในลักษณะดังกล่าวคือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (PSU) และสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียหรือสถาบันเอไอที (AIT) การติดต่อกับอินเทอร์เน็ตของทั้งสองสถาบันเป็นการใช้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์โดยความร่วมมือกับประเทศออสเตรเลียตามโครงการ IDP ซึ่งเป็นการติดต่อเชื่อมโยงเครือข่ายด้วยสายโทรศัพท์ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2531 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่นั้น ได้ยื่นขอที่อยู่อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย โดยได้รับที่อยู่อินเทอร์เน็ต sritrang.psu.th ซึ่งนับว่าเป็นที่อยู่อินเทอร์เน็ตแห่งแรกของประเทศไทย ต่อมาปี พ.ศ. 2534 บริษัท DEC (Thailand) จำกัด ได้ขอที่อยู่อินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ในกิจการของบริษัท โดยได้รับที่อยู่อินเทอร์เน็ตเป็น dect.co.th โดยที่คำ “th” เป็นส่วนที่เรียกว่า โดเมน (domain) ซึ่งเป็นส่วนแสดงโซนของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย โดยคำว่า “th” เป็นรหัสที่ย่อมาจากคำว่า Thailand

ปี พ.ศ. 2535 นับว่าเป็นปีที่อินเทอร์เน็ตเข้ามาในประเทศไทยอย่างเต็มตัว โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งเครือข่ายและได้เช่าสาย “ลีสไลน์” (leased line) ซึ่งเป็นสายความเร็วสูงเพื่อเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่าย “ยูยูเน็ต” (UUNET) ของบริษัท ยูยูเน็ตเทคโนโลยี จำกัด (UUNET Technologies Co.,Ltd.) ซึ่งตั้งอยู่ที่มลรัฐเวอร์จิเนียประเทศสหรัฐอเมริกา การเชื่อมต่อในระยะเริ่มแรกโดยลีสไลน์ความเร็ว 9600 bps (bps : bit per second) ปัจจุบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ขยายเครือข่ายโดยตั้งชื่อว่า “จุฬาเน็ต” (ChulaNet) และได้ปรับปรุงความเร็วของลีสไลน์จาก 9600 bps ไปเป็นความเร็ว 64 kbps และ 128 kbps ตามลำดับ ในปีเดียวกันได้มีสถาบันการศึกษาหลายแห่งได้ขอเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยผ่านจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษาเหล่านี้คือ สถาบันเอไอที (AIT) มหาวิทยาลัยมหิดล (MU) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (KMITL) และ มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ บริหารธุรกิจ (AU) โดยเรียกเครือข่ายนี้ว่า เครือข่าย “ไทยเน็ต” (THAI-net) ในปัจจุบันเครือข่ายไทยเน็ตประกอบด้วยสถาบันการศึกษาเพียง 4 แห่งเท่านั้น ส่วนใหญ่ย้ายการเชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตโดยผ่านเนคเทค (NECTEC) หรือศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ดังนั้น เครือข่ายไทยเน็ตจึงมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดเล็ก จึงนับว่าเครือข่ายไทยเน็ตเป็นเครือข่ายที่มี “เกตเวย์” (gateway) หรือประตูสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแห่งแรกของประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2535 เป็นปีเริ่มต้นของการจัดตั้งกลุ่มจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการศึกษาและวิจัย โดยมีชื่อว่า “เอ็นดับเบิลยูจี” (NWG : NECTEC E-mail Working Group) โดยหน่วยงานของรัฐที่มีชื่อว่า “ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ” หรือ “เนคเทค” (NECTEC : National Electronic and Computer Technology Centre) สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสมัยนั้น กลุ่มเอ็นดับเบิลยูจี ได้จัดตั้งเครือข่ายชื่อว่า “ไทยสาร” (ThaiSarn : Thai Social / scientific and Research Network)

สำหรับเครือข่ายไทยสารได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 โดยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (KMITL) ซึ่งได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยเกี่ยวกับระบบเครือข่ายจากเนคเทค โดยมีจุดประสงค์ในการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์กรสำคัญๆ ในประเทศไทยเข้าด้วยกัน โดยจะมีเนคเทคเป็นศูนย์กลางการดำเนินงาน การเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ระหว่างกันเช่นนี้เพื่อการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน ซึ่งเนคเทคได้สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม NEWgroup (NECTEC E-mail Working Group) ในปี พ.ศ. 2534 โดยมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยวิธี “จดหมายอิเล็กทรอนิกส์” (Electronic mail หรือ E-mail) ในตอนแรกกลุ่ม NEWgroup ประกอบด้วยสมาชิกจากสถาบันการศึกษา จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CU) สถาบันเอไอที (AIT) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (TU) สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (KU) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (CMU) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่ (PSU) และ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (KMITL) เป็นต้น ซึ่งต่อมากลุ่ม NEWgroup ได้เปลี่ยนชื่อย่อเป็น “เอ็นดับเบิลยูจี” ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ในตอนเริ่มแรกของการพัฒนาระบบเครือข่ายของไทยสารเป็นการติดต่อเชื่อมโยงโดยอุปกรณ์เชื่อมต่อชนิดที่เรียกว่า “โมเด็ม” (modem) โดยเชื่อมต่อด้วยระบบ “ยูยูซีพี” (UUCP : Unix to Unix Copy) ซึ่งต่อมาได้เชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านเกตเวย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. 2536 และในปัจจุบันเครือข่ายไทยสารได้เชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยเชื่อมโยงกับเครือข่าย “ยูยูเน็ต” ของบริษัท ยูยูเน็ตเทคโนโลยี จำกัด ซึ่งตั้งอยู่ที่มลรัฐเวอร์จิเนียประเทศสหรัฐอเมริกาโดยเช่าลีสไลน์ขนาดความเร็ว 64 kbps จึงนับว่าเครือข่ายไทยสารเป็นเกตเวย์สู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตแห่งที่สองของประเทศไทย ปัจจุบันเครือข่ายไทยสารเชื่อมโยงกับสถาบันต่างๆ มากกว่า 30 แห่ง โดยมีสถาบันการศึกษาและองค์กรของรัฐเป็นสมาชิกเครือข่ายจำนวนมากสถาบันเอไอที เป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงอินเทอร์เน็ตโดยผ่านเกตเวย์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและที่เนคเทค ดังนั้นนับว่าสถาบันเอไอทีเป็นเครือข่ายเชื่อมระหว่างเครือข่ายไทยเน็ตกับ ไทยสาร ซึ่งเป็นผลดีต่อการสื่อสารระหว่างสมาชิกในเครือข่ายไทยเน็ตและเครือข่ายไทยสาร โดยมีผลทำให้การสื่อสารระหว่างเครือข่ายเป็นไปอย่างรวดเร็วมากขึ้น ไม่เช่นนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้ว การสื่อสารระหว่างเครือข่ายทั้งสอง ต้องผ่านอินเทอร์เน็ตไปที่ประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ววกกลับมาประเทศไทย ซึ่งเป็นการเสียเวลาโดยใช้เหตุ

2.3.5 บริการต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต

บุญสืบ โปธิ์ศรี และคณะ (2550 : 13-21) กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตนั้นจัดได้ว่าเป็นเครือข่ายที่ครอบคลุมด้านเทคโนโลยีต่างๆ ไร้ทั่วทุกมุมโลก คงปฏิเสธไม่ได้สำหรับในปัจจุบันถึงการที่มนุษย์ต้องยอมรับอินเทอร์เน็ตเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต โดยในอินเทอร์เน็ตนั้นได้อำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิตในด้านการบริการในรูปแบบที่แตกต่างกันดังนี้

1. การให้บริการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ ที่มีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้าผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยที่ผู้เข้ามาใช้บริการสามารถเข้าไปสัมผัสกับเทคโนโลยีข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงทุกชั่วโมง หรือทุกๆ วัน พร้อมทั้งทำให้ทราบเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกช่วงเวลาของเทคโนโลยี

2. การให้บริการทางการหาข้อมูล

บริการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยผู้ใช้สามารถทำการค้นหาข้อมูลในด้านต่างๆ ได้ตามต้องการ เช่น ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ข่าวสารทางสังคม ข่าวสารทางการเมือง ข่าวสารทางการปกครอง ข่าวสารทางการศึกษา หรือสามารถค้นหาข้อมูลต่างๆ ได้ตามที่ต้องการ ซึ่งมีเว็บไซต์ที่ให้บริการค้นหาข้อมูลอยู่หลายๆ เว็บไซต์ที่มีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการเข้ามาใช้บริการได้ตามต้องการผู้ใช้สามารถเข้าไปค้นหาข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการค้นหาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีทั้งบริการข้อมูลทั่วไทย ข้อมูลแบบมัลติมีเดีย หรือคลังข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่มากมายเป็นกลุ่มๆ ที่สามารถเชื่อมโยงและสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง

3. การให้บริการด้านการประชาสัมพันธ์หน่วยงานรัฐบาลและเอกชน

อินเทอร์เน็ตได้เก็บรวบรวมข่าวสารต่างๆ ไว้อย่างมากมาย ไว้ให้ผู้ที่ต้องการศึกษาค้นคว้ามีทั้งข้อมูลทางด้านสื่อ หรือการนำเสนอภาพลักษณ์ ของหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐบาล และเอกชน ในปัจจุบันมีการให้ข้อมูลของหน่วยงานผ่านเว็บไซต์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารให้กับสังคมได้รับทราบถึง ความเคลื่อนไหวและกิจกรรมต่างๆ ภายในองค์กร

4. การให้บริการทางการศึกษา

อินเทอร์เน็ตมีบริการทางการศึกษา เป็นห้องสมุดบนเครือข่าย มีไว้สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ ไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาที่ทำการเปิดสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็นในสาขาวิชาต่างๆ มากมายที่มีการเปิดการเรียนการสอน ในปัจจุบันนี้นักศึกษาเองสามารถที่จะเรียนอยู่ที่บ้านโดยไม่ต้องไปโรงเรียนได้ ด้วยการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลก และยังเข้าไปค้นคว้าหนังสือตำราเรียน ในห้องสมุดผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ILLINOIS

บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันนี้มีหลายๆ มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้มีหลักสูตรการเรียนทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต โดยหลักสูตรที่เปิดสอนนั้น มีตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนอยู่ที่ไหนก็ได้ โดยไม่ต้องไปเข้าเรียนในชั้นเรียน เพียงแค่ผู้เรียนนั้นสมัครลงทะเบียนเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ทางมหาวิทยาลัยจะทำการจัดส่งตารางเรียน เอกสารประกอบการเรียนมาให้ โดยที่ผู้เรียนนั้นจะต้องออนไลน์เข้าสู่ อินเทอร์เน็ต เพื่อเข้าเรียนตามวันและเวลาที่กำหนดตามตารางเรียน

บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น ผู้ใช้สามารถที่จะค้นหาห้องสมุดออนไลน์ต่างๆ ได้เป็นจำนวนมากมาย ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้สะดวกรวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่าย ในการที่จะต้องเดินทางไปห้องสมุดเพื่อสืบค้นข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีบริการให้ยืมหนังสือออกจากห้องสมุดได้โดยเข้าไปใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต โดยที่ผู้ใช้สามารถที่จะเลือกหนังสือที่ต้องการออกจากรายการหนังสือของห้องสมุด หลังจากนั้นทางห้องสมุดจะจัดส่งหนังสือให้ยืมถึงบ้านภายในเวลาที่กำหนด โดยการจัดส่งผ่านไปรษณีย์ มายังผู้ใช้บริการ

5. การให้บริการด้านการสื่อสาร

การบริการด้านการสื่อสารข้อมูลบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น เป็นสิ่งที่ยิยมมากในการใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับด้านต่างๆ ด้านการสื่อสารนี้ได้แก่ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบออนไลน์ (Chat) การให้บริการข่าวสาร บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Newsgroup or Usenet) การส่งข้อมูลและการโอนแฟ้มข้อมูลผ่านระบบเครือข่าย (Telnet and FTP)

การบริการด้านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-mail เป็นบริการที่เป็นที่ยิยมมากบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถที่จะส่งข้อความไปถึงผู้อื่นในอินเทอร์เน็ตได้โดยการใช้อีเมลล์ ซึ่งสามารถส่งข้อความหรือจดหมายถึงกันโดยใช้เวลาในการส่งเพียงไม่กี่วินาที เพื่อเดินทางไปถึงจุดหมาย ถึงแม้ระยะทางจะห่างไกลกันเพียงใดก็ตาม ในการส่ง E-mail นั้น เหมือนกับการส่งจดหมายซึ่งจะต้องมีการจำหน่ายซองถึงผู้รับ แต่เป็นการระบุถึงผู้รับในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเรียกว่า E-mail Address ซึ่งบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีบริการฟรีเมลมากมาย

6. การสนทนาออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยโปรแกรม (Chat)

บริการบนอินเทอร์เน็ตเดิมมีการบริการส่งเฉพาะข้อความ ซึ่งในปัจจุบันเมื่อมีการพัฒนารูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต ให้ง่ายขึ้นด้วยการคิดค้น World Wide Web ที่แสดงข้อมูลได้ทั้งภาพและตัวอักษรทำให้อินเทอร์เน็ตกลายเป็นที่สนใจของผู้ใช้ทุกๆ ไป ถึงแม้ว่ากลุ่มผู้ใช้นั้นจะไม่ใช้คอมพิวเตอร์ก็ตาม เพราะว่าผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่ต้องใช้คำสั่งคอมพิวเตอร์ที่สลับซับซ้อนในการทำงานอินเทอร์เน็ต นอกจากการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นด้วยการใช้ E-mail หรือ News Group การสื่อสารด้วยการพิมพ์โต้ตอบกันเป็นอีกบริการหนึ่งที่มีในอินเทอร์เน็ต ซึ่งรูปแบบในการสื่อสารด้วยข้อความเราเรียกว่า Chat โดยที่ผู้ใช้สามารถพิมพ์โต้ตอบแบบทันที กับผู้ร่วมสนทนา ซึ่งการสนทนาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถทำได้หลาย แบบจะคุยกับเพื่อนหลายๆ คนได้พร้อมกันในเวลาเดียวกัน หรือจะคุยเฉพาะในวงของคนรู้จักก็ได้หรือการใช้เสียงสนทนากับผู้อื่นบนอินเทอร์เน็ตคล้ายกับการใช้โทรศัพท์ธรรมดา ซึ่งมีข้อแตกต่างกันในการยกหูโทรศัพท์แบบที่ต่างกัน เพราะเป็นการสื่อสารผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้ที่ต้องการสนทนาผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะต้องมีไมโครโฟนที่ใช้สำหรับการเชื่อมต่อเข้ากับคอมพิวเตอร์ไว้สำหรับพูดคุยกับผู้อื่น และมีลำโพงส่งเสียงที่ได้รับจากผู้อื่น การใช้บริการนี้จะเหมือนการใช้โทรศัพท์แต่ไม่ต้องเสียค่าโทรศัพท์ให้กับองค์การโทรศัพท์ เพราะผู้ใช้ไม่ได้ใช้โทรศัพท์ แต่เป็นการใช้อินเทอร์เน็ตแทนการใช้โทรศัพท์

7. การให้บริการบอร์ดข่าวสารบนอินเทอร์เน็ต

News Group หรือ Usenet เป็นบริการที่เป็นเสมือนบอร์ดข่าวสารบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกสามารถที่จะแลกเปลี่ยนข่าวสาร หรือความคิดเห็นของตนเองกับผู้อื่น โดยมีการจัดผู้ใช้หรือ Usenet ตามกลุ่ม ซึ่งเรียกว่า กลุ่มข่าว ซึ่งจะทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลในหัวข้อต่างๆ เช่น เรื่องของการตกแต่งบ้าน เรื่องรถ การแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม การให้ความคิดต่อการศึกษา เป็นต้น ในปัจจุบันนี้มีกลุ่มข่าวสารเกิดขึ้นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากกว่า 15,000 กลุ่มข่าวสาร ซึ่งมีตั้งแต่กลุ่มข่าวสารที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี จนกระทั่งไปถึงเรื่องของการดูแลรักษาตนเอง เป็นต้น ซึ่งกลุ่มข่าวสารนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นของแต่ละคนสู่สาธารณชน และเป็นการให้ความรู้สึกในการที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งอื่นสิ่งใด อันจะนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขในเรื่องนั้นๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นมุมมองในเรื่องต่างๆ ซึ่งแต่ละคนจะมีมุมมองหรือทัศนคติที่ไม่เหมือนกัน เมื่อเข้าไปใช้บริการจะทำให้ผู้ใช้มีความรู้สึกว่สิ่งที่เราคิดอาจมีทั้งผิดและถูก และสามารถวัดได้ว่าเราคิดอย่างหนึ่งที่ดีกว่าถูกที่สุดแล้ว แต่ยังมีอีกกลุ่มคนในสังคมที่อาจไม่มีแนวคิดเช่นเราก็ได้

8. การให้บริการการหางานและสมัครงานผ่านอินเทอร์เน็ต

บนอินเทอร์เน็ตนั้นได้มีเว็บไซต์หลายเว็บไซต์ ที่รับสมัครงานผ่านอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้สามารถเข้าไปเลือกที่จะสมัครได้ โดยมีการกรอกแบบฟอร์มการสมัครผ่านอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้จะต้องมี E-mail เพื่อที่จะให้บริษัทติดต่อกลับ ว่าได้หรือไม่ในการสมัครงานในครั้งนั้น การสมัครงานบนอินเทอร์เน็ตมีข้อดีคือ ผู้สมัครไม่ต้องไปเดินสมัครงานทั้งวันแล้วได้งานเพียงหนึ่งหรือสองที่ แต่สามารถสมัครผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และยังสามารถสมัครได้หลายที่เพียงนั่งสมัครที่หน้าจอคอมพิวเตอร์เท่านั้น

9. การให้บริการจัดหางานและสมัครงานบนอินเทอร์เน็ต

การให้บริการทางด้านความบันเทิง สามารถหาได้หลากหลายบนอินเทอร์เน็ต โดยในแต่ละเว็บไซต์จะมีสิ่งเหล่านี้ให้กับผู้ใช้บริการ หรือผู้เข้าชมเว็บไซต์ได้เข้าไปสัมผัส บางเว็บไซต์ก็เป็นเว็บไซต์ให้บริการด้านความบันเทิงโดยตรงก็มี ซึ่งการให้บริการบันเทิงบนอินเทอร์เน็ตได้แก่ การให้บริการหนังสือนิตยสารทางด้านแฟชั่นออนไลน์ การให้บริการดูหนังฟังเพลง การให้บริการเกมออนไลน์ การให้บริการแหล่งชุมนุมของวัยรุ่น และอื่นๆ อีกมากมาย ที่มีให้สำหรับความบันเทิงที่ไร้ขีดจำกัดบนอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. การให้บริการหนังสือนิตยสารทางด้านบันเทิงและแฟชั่นออนไลน์

ผู้ใช้สามารถที่จะเข้าไปอ่านหนังสือ วารสาร หรือนิตยสารได้ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีบริษัทที่ผลิตสิ่งพิมพ์จำนวนมาก จัดทำนิตยสารออนไลน์ โดยมีเนื้อหาที่เป็นทั้งภาษาไทยและอังกฤษ หรือภาษาอื่นๆ ไว้บริการแก่ผู้ใช้อย่างมากมาย

11. การให้บริการดูหนังฟังเพลง

บนอินเทอร์เน็ตนั้นผู้ใช้สามารถที่จะฟังเพลงจากสถานีวิทยุต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ และยังชมการถ่ายทอดโทรทัศน์ได้อีกด้วย แต่คุณภาพของเสียงที่ได้รับจะไม่เท่ากับปกติ ซึ่งในด้านคุณภาพจัดได้ว่าเป็นที่น่าพอใจสำหรับผู้ใช้บริการ

12. การให้บริการเกมออนไลน์

บนอินเทอร์เน็ตนั้นมีเว็บไซต์มากมายที่มีเกมให้บริการเล่นฟรี โดยทั่วไปแล้วผู้ใช้สามารถเข้าไปเล่น หรือทดลองเล่นได้ หลังจากนั้นหากสนใจสามารถที่จะสั่งซื้อผ่านอินเทอร์เน็ตได้

13. การให้บริการแหล่งชุมนุมของวัยรุ่น

การให้บริการแหล่งชุมนุมของวัยรุ่นนี้ เป็นการรวบรวมข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับวัยรุ่นไว้ในเว็บไซต์ และมีการให้บริการต่างๆ มากมาย เช่น

14. การให้บริการส่งข้อมูลทางไกล (TelNet)

TelNet เป็นบริการที่ผู้ใช้งานนั้นสามารถที่จะ login เพื่อใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการที่จะสั่งงานให้คอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งที่อยู่ห่างไกลออกไป โดยการจำลองเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้งานให้เป็นเสมือนจอภาพบนเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นได้ และสามารถที่จะสั่งให้โปรแกรมทำงานบนเครื่องคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งได้โดยไม่ต้องทำงานประจำที่หน้าเครื่องนั้น โดยเหมือนกับผู้ใช้ได้เข้าไปใช้เครื่องนั่นเอง การให้บริการ TelNet มีประโยชน์มากสำหรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตในรูปแบบตัวอักษร โดยหน้าที่ของโปรแกรม TelNet ช่วยให้ผู้ใช้สามารถทำการ Login เข้าไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ต่างๆ ที่ต่อเชื่อมอยู่ในเครือข่ายได้ เมื่อเราทำการ login เข้าไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดเครื่องหนึ่งในเครือข่าย จะใช้คำสั่ง Telnet เพื่อเข้าไป login เครื่องคอมพิวเตอร์อื่นๆ ได้ ต่อไปโดยไม่จำเป็นต้องยกเลิกการติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรก เมื่อทำการ login ไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ ก็สามารถไปเรียกใช้บริการต่างๆ บนเครื่องเหล่านั้นได้ด้วย ในปัจจุบันนี้หากสมัครเป็นสมาชิกกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตรายใดแล้ว จะได้รับรหัส ที่ใช้ในการ login เข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตรายนั้น และถ้าต้องการที่จะเข้าไปทำการ login ต่อในเครื่อง อื่นๆ ในเครือข่ายเราจะต้องใช้คำสั่ง TelNet โดยระบุชื่อที่อยู่ ของเครื่องปลายทางที่ต้องการจะทำการติดต่อกับเครื่องปลายทางบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งใช้ในการโอนย้ายข้อมูลระหว่างผู้ใช้โปรแกรม FTP กับ FTP Server ซึ่งกรณีในการใช้บริการการโอนย้ายข้อมูลมี 2 แบบ ดังนี้

1. การดาวน์โหลด (Downloading) เป็นการโอนย้ายข้อมูลจาก FTP Server มายัง

เครื่องของผู้ใช้งาน ต้องเดินทางไปขายสินค้าที่ต่างจังหวัด แต่ลืมเอกสารการขายมาด้วย ผู้ใช้สามารถที่จะนำรูปแบบบริการนี้เข้ามาใช้โดยทำการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต และเข้าไปดึงข้อมูลหรือเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดาวน์โหลดข้อมูลที่เก็บไว้ที่เครื่อง Server มาใช้ในการทำงานโดยการขอเรียกใช้ข้อมูลผ่านโปรแกรม FTP เท่านั้นผู้ใช้ก็จะได้รับข้อมูลเพื่อเตรียมตัวในการขายได้โดยไม่ต้องเสียเวลาเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับไปสำนักงานที่กรุงเทพเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการทำงานในต่างจังหวัด

2. การอัปโหลด (Uploading) เป็นการโอนย้ายข้อมูลจาก เครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ไปยัง FTP Server ซึ่งการใช้งานก็จะตรงกันข้ามกับการดาวน์โหลดแตกต่างกันตรงที่การอัปโหลดนั้นเป็นการป้อนข้อมูลสู่ระบบเครือข่าย

การบริการโอนย้ายข้อมูลนี้มีประโยชน์ต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นอย่างมากโดยเฉพาะผู้ใช้ที่ต้องการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่เสียเวลาและค่าใช้จ่าย เพราะโดยทั่วไปแล้วบนอินเทอร์เน็ตจะมีโปรแกรมการใช้งาน และเกมมากมายที่ผู้ใช้สามารถที่จะนำมาใช้ได้ ซึ่งมีตั้งแต่โปรแกรมประเภทฟรีแวร์ (Freeware) ที่สามารถนำมาใช้ได้ฟรีหรือโปรแกรมประเภทแชร์แวร์ (Shareware) ที่ผู้ใช้สามารถนำมาทดลองใช้ก่อน และอื่นๆ ให้เลือกที่จะดาวน์โหลดมากมาย

15. การให้บริการทางด้านธุรกิจ

การทำธุรกิจโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้การติดต่อสื่อสารในด้านการทำธุรกิจ สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ในภาคธุรกิจโดยทั่วไปหันมาทำการค้าผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่า ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) กันมากขึ้น เพราะภาวะทางการแข่งขันของโลกแห่งเทคโนโลยีเป็นสิ่งสำคัญในการทำธุรกิจในปัจจุบัน

16. การให้บริการขายสินค้าในระบบ E-Commerce

การซื้อขายสินค้าในปัจจุบันผู้ใช้สามารถซื้อผ่านอินเทอร์เน็ตได้ ในรูปแบบของ E-Commerce โดยสามารถที่จะเข้าไปเลือกพร้อมดูคุณสมบัติของสินค้าต่างๆ ผ่านทางจอคอมพิวเตอร์

จากบริการต่างๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สรุปลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลประกอบการเรียนหรือการทำรายงาน ส่งงานไปยังอาจารย์ตามที่ได้รับมอบหมาย ค้นคว้าในห้องสมุดดิจิทัล หรือการเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต
2. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร หมายถึง การที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อใช้บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ส่งข้อความ และสนทนาในเว็บไซต์
3. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง หมายถึง การที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูหนังฟังเพลง เล่นเกม ท่องเว็บไซต์ที่น่าสนใจ

2.3.6 ข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ต

กิดานันท์ มลิทอง (2540 : 329) กล่าวถึงข้อจำกัดของอินเทอร์เน็ตไว้ ดังนี้

1. อินเทอร์เน็ตเป็นหน่วยงานขนาดใหญ่ที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ทุกคนจึงสามารถสร้างเว็บไซต์หรือติดประกาศข้อความได้ทุกอย่าง บางครั้งข้อความนั้นอาจจะเป็นข้อมูลที่ไมถูกต้องหรือไม่ได้รับการรับรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. อินเทอร์เน็ตมีโปรแกรมและเครื่องมือการทำงานมากมายหลายอย่าง ผู้ใช้จึงต้องศึกษาการใช้งานเสียก่อนจึงจะสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. นักเรียนหรือเยาวชนอาจติดต่อเข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่เป็นประโยชน์ทำให้เป็นอันตรายต่อตนเองและสังคม

2.4 ความวิตกกังวล

2.4.1 ความหมายของความวิตกกังวล

อารี เพชรผุด (2545 : 217) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวล ดังนี้ ความวิตกกังวล คล้ายคลึงกับความกลัวแต่เป็นการกลัวต่อสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้น หรือยังไม่รู้ว่าเป็นอะไร มักจะเกิดขึ้นกับสถานการณ์ที่เราทำนายว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและมักเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของสังคม (Social Expectation) คนทุกคนเรียนรู้ถึงระเบียบขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ เมื่อทำอะไรผิดไป ถึงแม้ใครจะไม่เห็นก็ทำให้ผู้ทำรู้สึกผิดและทำนายเหตุการณ์ในอนาคตไปต่างๆ นานา ทำให้เกิดความวิตกกังวล เช่น คนที่เตรียมตัวไม่พร้อมที่จะสอบเมื่อใกล้สอบ จะมีความวิตกกังวลมาก

พะยอม อิงคตานุวัฒน์ (อ้างใน สิริจิตร์ ไร่สุขสิริ. 2549 : 14) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่า เป็นสภาวะทางอารมณ์ซึ่งซับซ้อน ประกอบด้วย ความรู้สึกหดหู่ หวาดกลัว และวิตกกังวล โดยไม่ได้สัดส่วนกับสิ่งเร้า หรือเหตุที่จะทำให้เกิดความรู้สึกดังกล่าว ซึ่งความวิตกกังวลนี้ เป็นความไม่สบายใจ ความกระวนกระวายใจความหวาดหวั่น หรือความพรั่นพริ้ง ความวิตกกังวลมีต้นตอมาจากภายในจิตใจเป็นเรื่องสำคัญ อาจหมายถึงความกลัวซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกับความคาดหวังถึงการที่จะได้รับผลไม่ดีในอนาคต โดยไม่มีสาเหตุจากภายนอก บางครั้งอาจมีอันตรายหรือสาเหตุภายนอกแต่ความกลัวที่เกิดขึ้นไม่ได้สัดส่วนกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง

Peplau (1989 : 79) กล่าวว่า ความวิตกกังวล คือพลังงานรูปหนึ่งที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับการตอบสนองต่ออันตรายที่ไม่อาจกำหนดได้ชัดหรือเกี่ยวข้องกับการรับรู้ของแต่ละบุคคลเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์

Urden (1992 : 448) กล่าวว่า ความวิตกกังวลหมายถึง ความรู้สึกไม่สบายใจซึ่งเกิดจากความกลัวในเหตุการณ์หรือสิ่งคุกคามที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น หรือคาดว่าจะเกิดขึ้นและมีการตอบสนองทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

สิริจิตร์ ไร่สุขสิริ (2549 : 15) กล่าวว่า ความวิตกกังวล เป็นสภาวะทางอารมณ์ที่ทำให้บุคคลรู้สึกไม่สบายใจความกระวนกระวายใจ ความวิตกกังวล กลัวในบางสิ่งบางอย่าง หรือกลัวว่าจะมีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นในอนาคต หรือเกรงกลัวว่าจะไม่สามารถรับมือกับสถานการณ์นั้นๆ หรือเรื่องนั้นๆ ได้

2.4.2 ประเภทของความวิตกกังวล

Domar (อ้างใน สิริจิตร ไร่สุขสิริ. 2549 : 15) ได้แบ่งความวิตกกังวลเป็น 2 ประเภท คือ

1. Normal anxiety เป็นผลมาจากการรับรู้ถึงอันตรายต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างตรงตามความเป็นจริง ความวิตกกังวลในลักษณะนี้จะช่วยให้บุคคลเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้หรือเผชิญกับการคุกคามนั้นๆ ได้
2. Abnormal anxiety เกิดขึ้นเมื่อการรับรู้ของบุคคลต่ออันตรายต่างๆ เบี่ยงเบนไปไม่ตรงกับความเป็นจริง หรือไม่ได้สัดส่วน เป็นผลให้บุคคลนั้น มีพฤติกรรมการปรับตัวที่ไม่เหมาะสม

2.4.3 ระดับความวิตกกังวล

Luckman (อ้างใน สิริจิตร ไร่สุขสิริ. 2549 : 16) แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความวิตกกังวลระดับต่ำ จะช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวในการดำเนินชีวิตประจำวันได้สำเร็จ ความรุนแรงในระดับต่ำจะก่อให้เกิดภาวะตื่นตัว ช่วยให้การรับรู้ การเรียนรู้ดีขึ้น รู้จักการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างมีสติ
2. ความวิตกกังวลระดับปานกลาง ทำให้การรับรู้ลดลง สูญเสียความสามารถในการทำหน้าที่ต่างๆ ในขณะนั้น
3. ความวิตกกังวลระดับสูง ทำให้เกิดความรู้สึกสับสน มีความกระจัดกระจายของความคิด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ และทำให้ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

Peplau (1989 : 80) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ความวิตกกังวลเล็กน้อย (Mild anxiety) เป็นความวิตกกังวลระดับปกติที่เกิดเนื่องจากความเป็นอยู่ประจำ บุคคลที่มีความวิตกกังวลระดับนี้จะมีความตื่นตัว มีความสามารถในการรับรู้ของประสาทสัมผัสต่างๆ ดีขึ้น ตลอดจนมีความสามารถในการเรียนรู้และแก้ปัญหาได้ดีขึ้น
2. ความวิตกกังวลระดับปานกลาง (Moderate anxiety) เมื่อมีความวิตกกังวลเพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้ความสามารถในการรับรู้ของประสาทสัมผัสต่างๆ แคลง ความสามารถในการเรียนรู้ลดลง ถ้าได้รับการช่วยเหลือจะทำให้ความวิตกกังวลลดลงและความสามารถต่างๆ กลับดีขึ้น
3. ความวิตกกังวลระดับสูง (Severe anxiety) ความวิตกกังวลระดับนี้จะทำให้ความสามารถในการรับรู้ลดลงมาก การมองสภาพแวดล้อมจะบิดเบือนไปจากสภาพความเป็นจริง รับรู้รายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้เพียงบางส่วน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมีเป้าหมายเพื่อบรรเทาความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น
4. ความวิตกกังวลระดับรุนแรง (Panic anxiety) ความวิตกกังวลระดับนี้การรับรู้ต่อสถานการณ์ต่างๆ จะบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ มีความผิดปกติทางความคิดและบุคลิกภาพ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นลดลง และความสามารถในการเรียนรู้จะเสียไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4 ผลของความวิตกกังวล

watson (อ้างใน สิริจิตร์ ไร่สุขสิริ. 2549 : 18) กล่าวว่า ความวิตกกังวลจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสรีรวิทยา ทางด้านจิตใจ และพฤติกรรม คือ

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีรวิทยา เป็นผลเนื่องมาจากการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อภาวะตึงเครียดที่เกิดขึ้น และอาการแสดง ได้แก่ หัวใจเต้นเร็ว และแรงขึ้น หน้านิ้วคิ้วขมวด หน้าแดงหรือซีด เหงื่อออกมาก ม่านตาขยาย ท้องอืด ปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน เบื่ออาหาร ระบบขับถ่ายผิดปกติและประจำเดือนผิดปกติ
2. การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ เกิดจากความรู้สึกขัดแย้งและความไม่แน่ใจ ซึ่งแสดงออกทางด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ได้แก่ ความรู้สึกเครียด อึดอัด หวาดหวั่น กลัว กังวล ไม่สบายใจ หงุดหงิด ตื่นเต้น ตกใจง่าย รู้สึกว่ามีบางสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้น และรู้สึกว่าไม่มีใครสามารถช่วยได้จึงอาจมีอาการซึมเศร้า มีความรู้สึกผิด รู้สึกท้อแท้และสิ้นหวัง นอกจากนี้ยังทำให้หมกมุ่นครุ่นคิด ไม่มีสมาธิ การตัดสินใจไม่ดี การรับรู้ผิดพลาด ความจำและความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมลดลง
3. การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม เมื่อมีความวิตกกังวลเกิดขึ้นบุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นคำพูด และท่าทาง ได้แก่ การแสดงสีหน้าวิตกกังวล กระสับกระส่าย ไม่อยู่นิ่ง เคลื่อนไหวโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย มือสั่น กล้ามเนื้อเกร็ง พูดเร็ว พูดเสียงดังหรือเบา พูดซ้ำๆ ในเรื่องเดิม กรอกตาไปมา หลบหน้า หรือพยายามหลบหน้าและไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ จากข้อมูลดังกล่าวมาทั้งหมดข้างต้น พอให้คำอธิบายความวิตกกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์ได้ว่า ความวิตกกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์ หมายถึง ภาวะทางอารมณ์ของนักเรียนที่มีความรู้สึกไม่สบายใจ ตึงเครียด กระวนกระวายใจ หวาดหวั่น ต่อการใช้งานคอมพิวเตอร์ นักเรียนจะมีความกังวลในการใช้งานมากน้อยต่างกันไปตามการรับรู้และปัจจัยสนับสนุนของนักเรียน

2.5 การรับรู้ความสามารถของตนเอง

2.5.1 ความหมายการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (1986 : 391) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง คือ ความเชื่อในความสามารถของบุคคลที่จะจัดการภารกิจให้ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการ การรับรู้ความสามารถของตนเองขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของบุคคลรวมกับทักษะที่แต่ละบุคคลมีอยู่ว่าเขาสามารถจัดการกับภารกิจนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิด และการกระทำของบุคคล โดยกำหนดออกมาเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จตามขั้นตอนจนได้ผลตามวัตถุประสงค์นั้น

Baldwin (1988 : 732) ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถในการกระทำพฤติกรรมเฉพาะอย่างเป็นทางการใน

การตัดสินใจหรือจัดการกับพฤติกรรมเกี่ยวกับความพยายาม ความอดทน ซึ่งความเชื่อนี้จะส่งผลในระยะยาว

Greenberg and Baron (2000 : 107) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การรับรู้ความสามารถของตน หมายถึง ความเชื่อมั่นในตนเองว่า มีความสามารถที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งได้เป็นผลสำเร็จ โดยการรับรู้ความสามารถของตน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ระดับความเชื่อมั่น หมายถึง ระดับความเชื่อของบุคคลที่เห็นว่าตนเองสามารถทำได้ถึงระดับนั้นๆ
2. ความเชื่อมั่น หมายถึง ความเชื่อมั่นในความสามารถของแต่ละบุคคลตามระดับที่ตั้งไว้
3. การเชื่อมโยง หมายถึง การมีประสิทธิภาพแห่งตนไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์หรืองานอื่นๆ

กัญญาวดี แสงงาม (2543 : 10) ได้สรุปความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองว่า หมายถึง การประเมินความสามารถของตนเองของบุคคลในการกระทำสิ่งต่างๆ ว่าจะกระทำได้ดีเพียงใด

วรรณกร หมอยาดี (2544 : 45) การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกโดยสามารถประเมินได้ว่าตนเองจะประสบผลสำเร็จเพียงใดในแต่ละสถานการณ์ การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อการเลือกกระทำ ความพยายามและความอดทนต่อความยากลำบาก เพื่อให้การกระทำนั้นประสบผลสำเร็จและยังสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง คือความเชื่อของบุคคลว่าตนเองมีความสามารถที่จะจัดการและการกระทำเพื่อให้บรรลุผลตามที่กำหนดไว้

ดังนั้นการรับรู้ความสามารถตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต (Internet self - efficacy) จึงหมายถึง ความเชื่อในความสามารถของตนเองว่าสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้หรือไม่ ในระดับใด จากการรับรู้ความสามารถตนเองนี้จะส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกที่จะใช้หรือไม่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อไป

2.5.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แนวคิดเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเองได้พัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม โดยนักทฤษฎีปัญญาสังคม ชื่อ Albert Bandura (อ้างใน บุญชัย เทียนพานิช. 2550 : 8) เสนอว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล วิธีการที่จะนำมาใช้จัดการสถานการณ์นั้น รวมไปถึงความเพียรพยายามในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้สำเร็จลุล่วงไปได้

อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อพฤติกรรม

การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดรูปแบบพฤติกรรม ความคิดในการวางแผน การตอบสนองด้านอารมณ์เมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องใช้ความเพียรพยายามสูง โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งผลให้บุคคลนั้นปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จ และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยังส่งผลต่อพฤติกรรมในการเลือกที่จะทำหรือไม่ทำภารกิจนั้น ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองจะส่งผลต่อกระบวนการที่มีผลต่อพฤติกรรม 4 กระบวนการดังนี้ (Bandura, อ้างใน บุญชัย เทียนพานิช. 2550 : 8-9)

1. กระบวนการรู้คิด การรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดที่ส่งเสริมและบั่นทอนต่อการปฏิบัติภารกิจนั้น โดยบุคคลจะประเมินหรือคาดการณ์สถานการณ์ในอนาคตตามการรับรู้ความสามารถของตนเอง คนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง จะมองสถานการณ์ที่เขาพบว่าเป็นโอกาส เขาจะมองภาพความสำเร็จเป็นสิ่งที่น่าการกระทำของเขา ทำให้เขาสามารถปฏิบัติภารกิจนั้นได้ ส่วนบุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะตีความสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนว่าเป็นความเสี่ยง และมีแนวโน้มจะมองเห็นว่าความล้มเหลวอยู่ในอนาคต การคิดในทางลบจะทำให้คลายแรงจูงใจในตนเองและทำลายผลการปฏิบัติงานด้วยเพราะเป็นการยากที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ ถ้ายังมีความสงสัยในความสามารถของตนเองอยู่

2. กระบวนการจูงใจ กระบวนการจูงใจจะมีพื้นฐานมาจากกระบวนการคิด โดยความคาดหวังจะเป็นแรงจูงใจ และควบคุมการกระทำของตนเอง โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองจะเป็นตัวเพิ่มแรงจูงใจที่สร้างความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติภารกิจนั้นให้สำเร็จ

3. กระบวนการด้านความรู้สึก การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลกระทบต่อประสบการณ์ทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ในภารกิจที่มีความยากซับซ้อนจะส่งผลต่อบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ ทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ความกลัว ตระหนก สับสน และรู้สึกว่างานนั้นยากเกินไปสำหรับตน ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติภารกิจนั้นให้สำเร็จ ในกรณีกลับกันถ้าบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูงก็จะไม่เกิดความเครียด ความวิตกกังวล ความกลัว ตระหนก สับสน และชอบที่จะทำงานที่มีความซับซ้อน และสามารถทำภารกิจนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้

4. กระบวนการเลือก การรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกที่จะทำหรือไม่ทำภารกิจนั้น โดยบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะไม่มีอาการหลีกเลี่ยงหรือมั่นใจที่จะทำให้ภารกิจนั้นเสร็จสิ้น แต่บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ อาจจะมีอาการหลีกเลี่ยงหรือไม่มั่นใจว่าจะทำภารกิจนั้นได้สำเร็จ

กระบวนการทั้งสี่ที่กล่าวมานี้โดยปกติจะทำงานร่วมกันมากกว่าแยกจากกันในการดำเนินการกำกับพฤติกรรมมนุษย์ แต่ทั้งนี้ Bandura (อ้างใน ศิริวรรณ สุจริต. 2550 : 42-43) ได้แสดงความคิดเห็นว่า ถึงแม้ว่าบุคคลจะมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง แต่อาจจะไม่แสดงพฤติกรรมนั้นก็ได้อันมีปัจจัยดังต่อไปนี้เกิดขึ้น

1. ขาดสิ่งจูงใจหรือถูกบังคับให้กระทำ
2. การตัดสินใจของการกระทำที่ผิดพลาด ทำให้บุคคลรู้สึกว่าจะไม่คุ้มที่จะทำพฤติกรรมนั้น
3. ความไม่สอดคล้องในการประเมินความสามารถของตนเอง เพราะประสบการณ์ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะถ้าหากบุคคลไม่ประเมินตนเองอยู่เสมอจะทำให้การประเมินตนเองผิดพลาดและมีผลไม่กระทำพฤติกรรมนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การประเมินความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองหรือการปฏิบัติที่ผิดพลาด เช่น หากประเมินความสามารถของตนเองต่ำในการกระทำพฤติกรรมหนึ่งเขาก็จะไม่แสดงพฤติกรรมนั้น
5. การประเมินทักษะย่อยที่ใช้ในการแสดงพฤติกรรมนั้นผิดพลาด คือบุคคลคิดว่ามีทักษะในด้านนั้นๆ ไม่เพียงพอเขาก็จะไม่แสดงพฤติกรรมนั้น
6. เป้าหมายของการกระทำมีลักษณะคลุมเครือ ไม่ชัดเจน และเป้าหมายนั้นไม่สามารถปฏิบัติได้
7. การประเมินความสามารถของตนเองไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการขาดข้อมูลในการควบคุมความพยายามของตนเอง หรือไม่รู้ดีพื่อว่าตนเองมีความสามารถมากแค่ไหน หรือเกิดจากการถูกช้อนจากปัจจัยภายนอก

2.5.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตน (Source of Self-efficacy beliefs)

Bandura (อ้างใน นงลักษณ์ ปิงประวัตติ. 2547 : 26-32) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของบุคคลนั้น มีพื้นฐานจากปัจจัยหลัก 4 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ความสำเร็จจากการกระทำ (Enactive Mastery Experience)

ประสบการณ์ความสำเร็จจากการกระทำของตน ถือเป็นแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนที่มีประสิทธิภาพที่สุด เนื่องจากเป็นประสบการณ์ความสำเร็จที่บุคคลได้รับโดยตรง ประสบการณ์ความสำเร็จจากการกระทำนอกจากจะเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนให้เข้มแข็งขึ้นแล้ว ยังนำไปใช้สร้างความเชื่อมั่นในสถานการณ์อื่นๆ ได้มากกว่าแหล่งข้อมูลอื่นด้วย ประสบการณ์ความสำเร็จนี้ หากได้รับบ่อยครั้งก็ยิ่งทำให้บุคคลรับรู้ว่าคุณมีความสามารถเพิ่มมากขึ้น ไม่ท้อถอย ถึงแม้จะไม่ประสบความสำเร็จในบางครั้ง โดยเฉพาะถ้าการไม่ประสบความสำเร็จนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยความพยายาม บุคคลก็จะเพิ่มความพยายามมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม ประสบการณ์ที่ล้มเหลวจะทำให้บุคคลรับรู้ความสามารถของตนต่ำ โดยเฉพาะความล้มเหลวที่เกิดขึ้นในระยะแรกๆ และไม่ได้เกิดจากการขาดความพยายามหรือไม่ได้เกิดขึ้นเพราะการขัดขวางจากสภาพการณ์ภายนอก

การทำให้คนเราฟื้นคืนกลับมาเชื่อว่าตนเองมีความสามารถ จำเป็นต้องให้เขาได้มีประสบการณ์ในการเอาชนะอุปสรรคโดยผ่านการใช้ความพยายามเสียก่อน ประสบการณ์ความสำเร็จจากการกระทำที่ทำให้บุคคลรับรู้ความสามารถตนเองมากขึ้นหรือน้อยลงขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1.1 ความยากของงานและสภาพแวดล้อม การประสบความสำเร็จในการทำงานที่ง่าย ๆ อาจไม่เพิ่มการรับรู้ความสามารถของตน เนื่องจากบุคคลรู้ว่าคุณงานนั้นต้องสำเร็จอยู่แล้วจึงไม่นำไปประเมินความสามารถ ส่วนงานที่ยากและท้าทายจะทำให้บุคคลรู้ถึงความสามารถสูงสุดที่ตนเองทำได้ จึงมีแนวโน้มส่งผลให้บุคคลเพิ่มการรับรู้ความสามารถนอกจากนี้ยังมีองค์ประกอบหลายอย่างที่เกิดขึ้นภายในบริบทหรือสภาพแวดล้อมของการกระทำ ทั้งที่เป็นอุปสรรคและที่ช่วยส่งเสริมให้บรรลุความสำเร็จ เช่น การได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ความสามารถในการจัดการกับทรัพยากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือเครื่องมือ สภาวะแวดล้อมในขณะที่ปฏิบัติงาน โดยความสำเร็จของการกระทำที่ได้มาจากการช่วยเหลือจากภายนอก จะมีคุณค่าเพียงเล็กน้อยเพราะบุคคลให้น้ำหนักกับสิ่งภายนอกมากกว่าความสามารถของตนเอง ส่วนความผิดพลาดของการปฏิบัติงานที่เกิดจากเงื่อนไขซึ่งไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน จะเป็นข้อมูลที่ส่งผลต่อความสามารถน้อยกว่าความผิดพลาดที่เกิดในเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน

1.2 ความพยายาม หากประสบการณ์ความสำเร็จในงานที่ทำหาย มาจากการใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อยจะแสดงให้เห็นถึงการมีความสามารถสูง แต่หากมาจากการใช้ความอุตสาหะพยายามอย่างมากแสดงให้เห็นถึงการมีความสามารถในระดับต่ำกว่าและมักจะนำไปสู่การรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถต่ำ คำอธิบายดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาตามกรอบการอนุमानสาเหตุ โดยบุคคลที่อธิบายความสำเร็จของงานที่ยากกว่ามาจากการใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อยจะรับรู้ว่าคุณมีความสามารถสูง แต่บุคคลที่อธิบายความสำเร็จของงานที่ง่ายกว่ามาจากการใช้ความพยายามอย่างมากจะรับรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำกว่า

1.3 การเลือกจดจำ การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีผลจากการที่บุคคลเลือกจดจำการกระทำของตนเอง การเลือกจดจำการกระทำที่บุคคลประสบความสำเร็จจะช่วยเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนมากขึ้น แต่หากบุคคลเลือกสังเกต จดจำการกระทำที่เป็นไปในทางลบ ก็จะได้รับรู้ความสามารถของตนต่ำ

1.4 ช่วงเวลาการบรรลุผลและการประเมินเพื่อปรับปรุงแก้ไข บุคคลที่มีประสบการณ์ความล้มเหลวเป็นบางครั้งบางคราวไม่ต่อเนื่อง แต่มีการประเมินเปรียบเทียบกับผลการกระทำที่เคยเกิดขึ้นแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จะมีความโน้มเอียงในการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนมากกว่าบุคคลที่มีประสบการณ์ความสำเร็จในลักษณะที่ราบเรียบและไม่มีการประเมินเปรียบเทียบกับผลที่เคยกระทำผ่านมาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2. ประสบการณ์จากการสังเกตผู้อื่น (Vicarious Experience)

การรับรู้ความสามารถของตนเองส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากการเห็นตัวอย่างจากบุคคลอื่น การที่ได้เห็นบุคคลอื่นทำพฤติกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแล้วประสบความสำเร็จจะทำให้บุคคลนั้นคิดว่าตนเองก็มีความสามารถและทักษะเช่นเดียวกับบุคคลอื่น และน่าจะประสบความสำเร็จได้เช่นกัน บุคคลเหล่านี้จะโน้มน้าวตนเองให้เชื่อว่ามีความสามารถที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ แต่ถ้าได้เห็นบุคคลที่มีความสามารถคล้ายคลึงกับตน ประสบความล้มเหลวต่างๆ ที่ได้พยายามอย่างเต็มที่ ก็อาจจะรับรู้ความสามารถของตนต่ำลง การรับรู้ความสามารถของตนเองที่ไม่ได้เกิดจากประสบการณ์ตรง เช่นนี้ จะทำให้การรับรู้ความสามารถไม่มีความแน่นอนและเปลี่ยนแปลงง่าย คือ พร้อมทั้งจะเปลี่ยนแปลงไปตามตัวแบบที่เห็น ตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองควรมีลักษณะดังนี้

2.1 ความคล้ายคลึงกันของความสามารถ ปัจจัยความคล้ายคลึงกันของความสามารถของตัวแบบกับผู้สังเกตจะนำไปสู่การเพิ่มการรับรู้ความสามารถของผู้สังเกตได้ โดยตัวแบบที่มีความสามารถคล้ายคลึงหรือสูงกว่าผู้สังเกตเล็กน้อยจะให้ข้อมูลที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของผู้เฝ้าสังเกตนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังเกตอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนตัวแบบที่มีความสามารถสูงหรือต่ำกว่าผู้สังเกตมากๆ จะทำให้ข้อมูลส่งผลกระทบต่อการรับรู้ความสามารถของผู้สังเกตเพียงเล็กน้อย

ได้มีการศึกษาอิทธิพลของความคล้ายคลึงของความสามารถที่มีมาก่อนของตัวแบบกับผู้สังเกต โดยให้กลุ่มผู้สังเกตสังเกตการทำงานของตัวแบบและผู้สังเกตจะคาดเดาความสามารถล่วงหน้าของตัวแบบว่า มีความสามารถเท่ากันกับตนหรือมากกว่าตน เมื่อตัวแบบประสบความสำเร็จในการทำงานเสมอๆ พบว่า ผู้สังเกตที่มีความเชื่อว่าตนมีความสามารถมากกว่าตัวแบบจะยังคงรับรู้ความสามารถของตนสูงในงานที่คล้ายคลึงกับงานที่ตัวแบบทำ และไม่ลดความพยายามลงแม้จะประสบความสำเร็จในการทำงานซ้ำ ในทางตรงกันข้าม ผู้สังเกตที่เชื่อว่าตนมีความสามารถใกล้เคียงหรือต่ำกว่าตัวแบบจะรับรู้ว่าตนมีความสามารถต่ำและมักท้อถอยง่ายเมื่อพบกับอุปสรรคหรือประสบความสำเร็จล้มเหลว

2.2 ความคล้ายคลึงกันของคุณลักษณะ บุคคลมีการพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานของตน โดยเชื่อมโยงกับคุณลักษณะต่างๆ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับเศรษฐกิจและสังคม และเชื้อชาติ ของตัวแบบ ในการสังเกตตัวแบบนั้น หากตัวแบบมีความคล้ายคลึงในคุณลักษณะต่างๆ กับผู้สังเกตมาก และตัวแบบประสบความสำเร็จ หากผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหา ก็จะเชื่อว่าตนสามารถทำได้เช่นเดียวกับตัวแบบ นำไปสู่การรับรู้ความสามารถของตนมากขึ้น ซึ่งแตกต่างกับตัวแบบที่มีคุณลักษณะแตกต่างจากผู้สังเกตแม้ตัวแบบจะประสบความสำเร็จในการทำงานก็ตาม แต่ผู้สังเกตจะมีความลังเลสงสัยในความสามารถของตนว่าจะสามารถทำงานให้สำเร็จได้หรือไม่

2.3 ความมากมายหลากหลายของตัวแบบ ในชีวิตจริงของคนเรา การประเมินความสามารถของตนไม่ได้มากจากตัวแบบคนเดียว แต่บุคคลจะมีการสังเกตตัวแบบที่มากมายหลากหลายออกไป และการตัดสินใจจากตัวแบบที่มีจำนวนมากและหลากหลายนี้ย่อมเป็นข้ออ้างในการประเมินความสามารถของตนได้ดีกว่าตัวแบบคนเดียว นั่นคือ พลังการชักจูงจากตัวแบบที่มีจำนวนมากและหลากหลายจะช่วยเพิ่มอิทธิพลที่มาจาก นอกจากนี้การสังเกตการประสบความสำเร็จของตัวแบบที่มีความชำนาญในงานที่หลากหลาย จะช่วยให้บุคคลเพิ่มความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ของตนและมีการพัฒนาความสามารถมากขึ้นกว่าการสังเกตตัวแบบที่มีความชำนาญในงานเพียงอย่างเดียว

2.4 ความเชี่ยวชาญของตัวแบบ ตัวแบบที่มีความเชี่ยวชาญในการทำงาน จะมีความสุขุมรอบคอบ มักทำงานได้อย่างไม่มีข้อผิดพลาด แต่ตัวแบบที่ไม่เชี่ยวชาญนัก ในช่วงแรกๆ อาจมีความขลาดกลัว แต่ต่อมาจะค่อยๆ เอาชนะความยากของงาน โดยตัดสินใจใช้ความพยายามให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้สังเกตจะได้รับประโยชน์จากการยับยั้งในการใช้ความพยายามต่องานที่ยาก จากตัวแบบที่ไม่เชี่ยวชาญมากนักมากกว่าตัวแบบที่มีความเชี่ยวชาญ จากข้อสรุปข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวแบบที่จะช่วยให้ผู้สังเกตเพิ่มความเชื่อมั่นในความสามารถของตนได้ดีกว่า คือ ตัวแบบที่ยังไม่มีความเชี่ยวชาญเท่าใดนัก ผู้สังเกตที่ยังไม่แน่ใจในความสามารถของตน มักคิดว่าตัวแบบที่ไม่เชี่ยวชาญมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คล้ายคลึงกับตนมากกว่าตัวแบบที่เชี่ยวชาญแล้ว จึงมีแนวโน้มที่จะใช้ความอุตสาหะพยายามมากขึ้น เพื่อให้ประสบความสำเร็จดังเช่นตัวแบบ

3. การชักจูงด้วยวาจา (Verbal Persuasion)

การตัดสินความสามารถของตนนั้นไม่อาจขึ้นอยู่กับตนเองแต่เพียงอย่างเดียว เนื่องจากแหล่งข่าวสารจากตนเองอาจยังไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงต้องการข่าวสารจากบุคคลอื่นที่มีอิทธิพลต่อตนเอง การพูดชักจูงทางวาจານี้มีความสัมพันธ์กับการทำให้เกิดความมั่นใจในความสามารถของตน บุคคลที่ไม่ได้รับการโน้มน้าวหรือชักจูงทางวาจา อาจยังคงสงสัยในความสามารถของตนอย่างไรก็ตาม การชักจูงด้วยวาจามีข้อจำกัดอย่างมากในการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของบุคคล แต่จะสามารถเพิ่มได้ หากการชักจูงนั้นอยู่ในกรอบของความจริง แต่หากความเชื่อในความสามารถของตนที่เกิดจากการชักจูงนั้นไม่สอดคล้องกับความจริง อาจก่อให้เกิดความล้มเหลว ซึ่งจะทำให้ผู้ชักจูงไม่ได้รับความเชื่อถือ การได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการชักจูงด้วยวาจา ข้อมูลที่โน้มน้าวความสามารถมักมาจากการประเมินผลย้อนกลับของการกระทำ โดยจะนำไปสู่การลดหรือเพิ่มความรู้สึกว่าตนมีความสามารถ

จากการศึกษาของ สรุบได้ว่า การบอกให้บุคคลทราบว่า เขามีความสามารถ และความสามารถนั้นได้มาจากการใช้ความพยายามอย่างหนัก จะทำให้บุคคลรับรู้ความสามารถของตนในระดับต่ำกว่า การบอกที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของความสามารถที่เขามีโดยไม่อ้างไปถึงความพยายามที่เขาใช้ไป นอกจากนี้ความรู้และความน่าเชื่อถือของผู้ชักจูงก็มีส่วนด้วย โดยผู้ชักจูงที่มีความรู้ ความน่าเชื่อถือในเรื่องนั้นๆ จึงจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของบุคคล

4. สภาวะทางกายและอารมณ์ (Physiological and Affective State)

บุคคลมักใช้ข้อมูลด้านสภาวะทางกายและอารมณ์ในการตัดสินความสามารถของตน เช่น การตื่นเต้นมากเกินไปจะเป็นเหตุให้ทำกิจกรรมได้ไม่ดี บุคคลจะคิดว่าตนสามารถทำงานได้สำเร็จเมื่อสภาวะทางกายไม่ปั่นป่วนหรือเครียด การฝึกให้บุคคลลดสภาวะกระตุ้นทางอารมณ์ลงได้จะช่วยเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนและเพิ่มผลการปฏิบัติงาน สภาวะทางกายที่กล่าวถึงนี้ รวมถึง ความอ่อนล้า เหนื่อย และความเจ็บปวดด้วย โดยสภาพร่างกายและอารมณ์ในทางบวกจะช่วยเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตน ในทางตรงข้าม สภาพร่างกายและอารมณ์ในทางลบ เช่น เจ็บป่วย ปวดเมื่อย เครียด วิตกกังวล จะลดการรับรู้ความสามารถของตนลงสำหรับความวิตกกังวลในการทำงานมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของบุคคลซึ่งจะส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถ โดยคนที่มีความวิตกกังวลสูงจะรู้สึกไม่มั่นใจว่าตนเองจะสามารถควบคุมสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ไม่พยายามพัฒนาความสามารถของตน รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งการที่บุคคลรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถนั้น จะทำให้การรับรู้ความสามารถของตนในการทำกิจกรรมต่างๆ ต่ำด้วย นอกจากนี้ความวิตกกังวลยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ใจสั่น เหงื่อออกอ่อนเพลีย อาการเหล่านี้มีผลทำให้บุคคลทำกิจกรรมต่างๆ ได้ไม่ดีเท่าที่ควร เป็นสัญญาณที่บอกให้บุคคลรู้ว่าเขาไม่มั่นใจในความสามารถที่ตนเองมีอยู่ อีกทั้งไม่แน่ใจว่ามีทักษะเพียงพอที่จะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงานในขณะนั้น จึงทำให้การรับรู้ความสามารถของตนต่ำลง มีการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีความวิตกกังวลสูงจะนึกถึงข้อบกพร่องของตนเองอยู่เสมอ ทำให้ไม่พยายามพัฒนาความสามารถของตน จึงมีแนวโน้มที่จะทำงานไม่สำเร็จ ซึ่งการที่บุคคลทำงานไม่สำเร็จนี้ จะทำให้เขารู้สึกว่าตนเองมีความสามารถน้อย อันส่งผลให้บุคคลมีความรับรู้ความสามารถของตนต่ำด้วย ส่วนผู้ที่มีความวิตกกังวลต่ำจะเอาใจใส่ต่องานที่ทำ มีความพยายามและความอดทนในการทำงาน จะทำให้เขารู้สึกว่าตนเองมีความสามารถและพัฒนาความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเพิ่มขึ้น สภาวะทางกายและอารมณ์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตน ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

4.1 ประสบการณ์เดิม บุคคลจะพิจารณาว่าสภาวะทางกายและอารมณ์ได้เคยมีผลต่อการปฏิบัติงานของตนมาแล้วอย่างไร โดยบุคคลที่พบว่า สภาวะที่ตื่นตัวของร่างกายส่งผลเอื้อต่อการปฏิบัติงาน ก็จะได้รับรู้ความสามารถของตนแตกต่างจากคนที่เห็นว่าการตื่นตัวของร่างกายส่งผลในทางขัดขวางการปฏิบัติงาน เช่น ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะรับรู้ถึงการกระตุ้นนี้ว่าเป็นสิ่งที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำจะรับรู้ว่าเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

4.2 ระดับการตื่นตัว การตื่นตัวในระดับกลางๆ จะเอื้อต่อการใช้ทักษะต่างๆ ได้ดี โดยเฉพาะในกิจกรรมที่มีความซับซ้อน

4.3 การอนุมานสาเหตุของการตื่นตัว บุคคลที่มองการตื่นตัวของสภาวะทางกายและอารมณ์ที่เกิดขึ้นว่าเนื่องมาจากการขาดแคลนความสามารถของตน มีแนวโน้มที่จะลดการรับรู้ความสามารถของตนลงมากกว่าบุคคลที่มองการตื่นตัวของสภาวะทางกายและอารมณ์ว่าเป็นอาการปกติที่ใครๆ ก็มีได้ จะเห็นได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นสามารถเกิดขึ้นได้จากปัจจัยหลายประการที่กล่าวมาแล้ว Bandura ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นอาจเกิดจากปัจจัยหนึ่งหรืออาจเกิดจากปัจจัยหลายประการมาผสมผสานกันก็ได้

2.5.4 มิติของการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Multidimensionality of self-efficacy)

Bandura (อ้างใน บุญชัย เขียรพานิช. 2550 : 10-11) ได้เสนอลักษณะของการรับรู้ความสามารถของตนเป็น 3 มิติ ได้แก่

มิติที่ 1 ระดับความยากของงานหรือกิจกรรม (Level of job difficulty) เป็นการวัดระดับความยากของงานหรือพฤติกรรม โดยทำการวัดจากการรับรู้หรือความเชื่อของบุคคล ซึ่งในแต่ละบุคคลจะรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันไปตามความยากง่ายของงาน หรือพฤติกรรมที่ทำ

มิติที่ 2 ความมั่นใจของบุคคล (Strength of confidence) เป็นการวัดถึงระดับความเชื่อมั่นในความสามารถของบุคคลนั้นในการที่จะปฏิบัติงานหรือกิจกรรมนั้นสำเร็จ

มิติที่ 3 ความเป็นสากลหรือการแผ่ขยายความสามารถ (General of ability) เป็นการรับรู้ความสามารถของตนเองจากงานหรือกิจกรรมที่เคยทำประสบผลสำเร็จที่ผ่านมาไปยังความสามารถ

ในการทำงานหรือกิจกรรมอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่การประสบความสำเร็จบางอย่างก็ไม่ได้ทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองแผ่ขยายไปยังอีกนาน หรือกิจกรรมได้

สรุปก็คือ การรับรู้ความสามารถจะเป็นความเชื่อของบุคคลในความสามารถที่จะควบคุมการกระทำของตนเองและเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมีผลต่อการดำรงชีวิตของตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิด, กระบวนการทางปัญญา, การเลือกกระทำ, ระดับแรงรังใจ, การเกิดความเครียดและความกดดัน การรับรู้ความสามารถจะพัฒนาจากแหล่งปัจจัย 4 ประการ คือ การได้รับประสบการณ์ความสำเร็จ, การดูตัวแบบ, การพูดชักชวน และสภาพทางกายและอารมณ์

2.5.5 พัฒนาการของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (อ้างใน อรวรรณ อ่อนสิงห์. 2553 : 51-54) กล่าวถึงพัฒนาการของการรับรู้ความสามารถของตนเอง ดังนี้

1. การเริ่มต้นของความรู้สึกรับรู้พลังของบุคคล ทารกจะมีการเรียนรู้ว่าเขาสามารถกระทำบางอย่างให้เกิดขึ้นได้ ประสบการณ์ของทารกที่พบว่าเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นจากการกระทำของเขาถือเป็นพื้นฐานเริ่มต้นในการพัฒนาความรู้สึกรับรู้ความสามารถ เช่น การเขย่าของเด็กที่จะนำมาซึ่งเสียง การสั่น เป็นต้น เด็กจะสังเกตผลการกระทำซ้ำๆ ของตนว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นเดียวกันหรือไม่เด็กจะเรียนรู้ว่าพฤติกรรมต่างๆ ทำให้มีปฏิกริยาตอบสนองเด็กที่มีประสบการณ์ความสำเร็จในการควบคุมสภาพแวดล้อม จะกลายเป็นเด็กที่เอาใจใส่สนใจพฤติกรรมของตนเองมากและมีความสามารถที่จะเรียนรู้การตอบสนองใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในช่วงนี้เด็กจะทราบว่ามี ความแตกต่างกันระหว่างการกระทำของเขากับผู้อื่น แม้จะเป็นการกระทำอย่างเดียวกันและเมื่อทารกเริ่มเข้าสู่ภูมิภาคะสิ่งที่อยู่รอบตัวจะทำให้เขามีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันไปด้วย

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองจากครอบครัว เด็กที่อายุน้อย จะรับรู้ความสามารถของตนเองจากการกระทำพฤติกรรม เด็กจะมีการพัฒนาประเมินและตรวจสอบความสามารถทางกาย ความสามารถทางสังคม ทักษะด้านภาษาและทักษะทางปัญญาเพื่อที่จะเข้าใจและจัดการเกี่ยวกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่ตนเองเผชิญในแต่ละวัน การพัฒนาสมรรถนะของประสาทรับความรู้สึกจะเพิ่มขึ้นตามประสบการณ์ในการสำรวจสิ่งแวดล้อมของเด็กทารก การสำรวจในขั้นเริ่มแรกและการเล่นกิจกรรมต่างๆ จะเป็นการเพิ่มทักษะขั้นพื้นฐานและการเข้าใจในความสามารถของเด็กด้วยประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จจากการควบคุมของตนเองเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาขั้นต้นของความสามารถทางปัญญาและสังคม พ่อแม่ที่ตอบสนองต่อพฤติกรรมของเด็กทารก

3. การรับรู้ความสามารถของตนเองที่เพิ่มขึ้นโดยผ่านอิทธิพลจากเพื่อน การรับรู้ความสามารถของเด็กจะเปลี่ยนแปลงตามการเข้าสู่สังคมกลุ่มใหญ่ขึ้น การรับรู้ความสามารถของตนเองเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน เด็กจะเข้าใจในความสามารถของตนเองมากขึ้นจากการเรียนรู้ทางสังคมโดยทั่วไปแล้วเด็กที่มีอายุเท่ากันจะมีการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างตนเองกับเพื่อนมากขึ้นเพื่อตัดสินและตรวจสอบความสามารถของตนเอง เพื่อนอาจจะไม่ใช่เพศเดียวกัน เด็กมีแนวโน้มเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อนที่มีความสนใจและเห็นคุณค่าในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน การเลือกปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีความสนใจ และเห็นคุณค่าในสิ่งที่คล้ายคลึงกันนี้จะช่วยส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในทิศทางและความสนใจ ร่วมกัน การขาดความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนน้อยลงจะมีผลต่อการเสียการ พัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเอง ถ้าการรับรู้ความสามารถของตนเองทางสังคมต่ำจะทำให้เกิด อุปสรรคในการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนได้ ดังนั้นเด็กที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองขาดความสามารถ ทางสังคมจะหลีกเลี่ยงออกจากสังคมและมีการรับรู้คุณค่าในตนเองต่ำ แต่รูปแบบพฤติกรรมบางอย่าง อาจทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองสูง เกิดความเหินห่างจากสังคมมากกว่าที่จะเกิดความ ผูกพันกับสังคมตัวอย่างเช่นเด็กที่รับรู้ความสามารถของตนเองสูงในสิ่งที่เขาต้องการโดยการก้าวร้าว

4. การพัฒนาการรับรู้ความสามารถทางปัญญาของตนเองจากโรงเรียน โรงเรียนเป็นแหล่ง พัฒนาความสามารถทางปัญญา ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และทักษะในการแก้ปัญหาที่จำเป็น สำหรับการอยู่ร่วมในสังคมที่กว้างขึ้น ความรู้และทักษะการคิดของบุคคล (Knowledge and Thinking Skills) จะถูกตรวจสอบประเมินและเกิดการเปรียบเทียบทางสังคมอย่างต่อเนื่องเด็กที่มีทักษะทาง ปัญญาที่ดีจะมีการพัฒนาความเข้าใจในความสามารถทางปัญญา (Intellectual Efficacy) เกิดขึ้น เรื่อยๆ จากการดูตัวแบบจากเพื่อน การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากครู ดังนั้น การสร้างสภาพแวดล้อม ของการเรียนรู้ จะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะทางปัญญาของนักเรียนด้วยโดยเฉพาะ จากครู โรงเรียนที่มีคณาจารย์ที่รับรู้ความสามารถของตนเองว่าสามารถทำให้เด็กบรรลุผลก็จะกระตุ้นให้ มีบรรยากาศในการเรียนเป็นไปในทางบวก ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนได้และการ จัดให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะ ช่วยส่งเสริมการประเมินความสามารถของตนเองไปในทางบวกและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า การสอนแบบรายบุคคลหรือแบบแข่งขัน

5. การรับรู้ความสามารถของตนเองในช่วงวัยรุ่น การรับรู้ความสามารถของตนเองในช่วง วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการที่จะต้องทำสิ่งท้าทายใหม่ๆ และต้องเรียนรู้ความรับผิดชอบตนเองเกือบ ทุกๆ เรื่องในชีวิต วัยรุ่นต้องเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ที่จะทำให้ทำงานนั้นให้บรรลุผลและเรียนรู้ความสามารถ ด้านใหม่ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมผู้ใหญ่ รวมทั้งเรียนรู้ว่าจะจัดการอย่างไรต่อการเปลี่ยนแปลง เข้าสู่วัยรุ่นหนุ่มสาวและในหลายๆ สถานการณ์ที่การรับรู้ความสามารถของตนเองมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น วัยรุ่นจะมีความเข้าใจในความสามารถของตนเองมากขึ้นและมั่นใจมากขึ้น โดยการเรียนรู้ว่าจะจัดการ ให้สำเร็จผลอย่างไรต่อสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาที่เขาไม่เคยได้กระทำมาก่อนวัยรุ่นส่วนใหญ่จะจัดการ กับสิ่งต่างๆ ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่นช่วงนี้ได้โดยไม่มีปัญหาแต่อย่างไรก็ตามเด็กวัยรุ่นตอนต้น ที่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่นใหม่ๆ อาจมีความรู้สึกกว่าตนเองได้ความสามารถอาจทำให้เกิดความไม่สบายใจและไม่สามารถจะจัดการกับสภาพการณ์ใหม่ได้และการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นเข้าสู่ผู้ใหญ่ จะเกิดปัญหา ขัดแย้งหรือไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความมั่นใจ หรือความเข้มของการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ได้รับจาก ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การรับรู้ความสามารถของตนในวัยผู้ใหญ่ ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น บุคคลจะมีการเรียนรู้ที่จะจัดการกับความต้อการใหม่ๆ ที่มีเพิ่มขึ้นจากการเป็นเพื่อนต่างเพศ เป็นคู่สมรสเป็นพ่อแม่ หรือในฐานะทางอาชีพ หากบุคคลประสบความสำเร็จในการจัดการสิ่งเหล่านี้ก็จะเพิ่มความมั่นคงในการรับรู้ความสามารถของตน ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะขยายความสามารถและความสำเร็จนี้ออกไปอีก ส่วนผู้ใหญ่ที่ไม่ประสบความสำเร็จจะเกิดความทุกข์ใจ ลังเลสงสัยในตนเองพบว่าผู้ใหญ่เหล่านี้มักเกิดความเครียดและหดหู่ ซึมเศร้าในชีวิต ในช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนกลางบุคคลจะมีการจัดการกับงานในชีวิตประจำวันของตนเองที่แน่นอน นั่นคือจะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง การรับรู้ความสามารถของตนเองในส่วนของหน้าที่ประจำ อย่างไรก็ตามอาจเกิดความไม่มั่นคงได้เนื่องจากชีวิตนั้นไม่ได้หยุดอยู่กับที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องปรับและเกิดการย้อนกลับมาประเมินความสามารถของตนอีก ผู้ใหญ่วัยนี้จะได้รับความกดดันจากผู้ที่อยู่ในวัยอ่อนกว่า ในสภาพการณ์นี้บุคคลจะมีการแข่งขันในด้านฐานะตำแหน่งและพลังความสามารถในการทำงานที่ได้จากการเปรียบเทียบจากสังคมกับคนที่อยู่ในวัยอ่อนกว่า

7. การประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองซ้ำ ในวัยชราการรับรู้ความสามารถในวันนี้จะมีทั้งการย้อนกลับไปประเมินความสามารถตนอีกครั้งและการเกิดความผิดพลาดของการประเมินความสามารถ บุคคลวัยนี้จะมโนทัศน์เชิงวิหยาที่ว่าความสามารถในทางกายหลายอย่างจะลดลงเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นบุคคลในวัยนี้จึงต้องการย้อนกลับไปประเมินเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง ในกิจกรรมที่ต้องใช้สรีระทางร่างกายใหม่ว่าจะเกิดผลอย่างไรวัยนี้มีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจความสามารถทางปัญญาในเรื่องความจำ โดยหากคนชราคิดว่าเมื่อมีอายุมากขึ้นความสามารถในการจำจะลดลงเหมือนความสามารถทางสรีระ บุคคลก็จะมี ความมั่นใจในการจดจำของตนต่ำ ส่วนคนชราที่รู้สึกว่าคุณมีความสามารถในการจำสูงจะนำไปสู่ความพยายามทางปัญญาในการที่จะระลึกดังนั้นจึงประสบความสำเร็จในการจำได้ดีกว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับการแสดงพฤติกรรมของบุคคล คือในการที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมานั้นถ้าบุคคลมีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองสูง ก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นสูง ในขณะที่เดียวกันถ้าบุคคลมีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองต่ำ ก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นต่ำหรืออาจจะไม่กระทำพฤติกรรมนั้นเลยก็ได้ อย่างไรก็ตาม แบนดูราได้กล่าวไว้ว่าถึงแม้การรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม แต่ก็มีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ด้วย ได้แก่

1. ขาดสิ่งจูงใจหรือถูกสถานการณ์ภายนอกบังคับให้ทำ กล่าวคือ การที่บุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงอาจจะไม่แสดงพฤติกรรม หากขาดสิ่งจูงใจหรือปัจจัยที่ไม่เอื้ออำนวยให้กระทำหรือบุคคลไม่เต็มใจที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น

2. การตัดสินใจผลกรรมที่ผิดพลาดไป กล่าวคือ การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับผลกรรมที่ตนเองจะได้รับการแสดงพฤติกรรมนั้นผิดพลาดไป จะทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าที่ตนจะแสดงพฤติกรรมนั้นอาจทำให้บุคคลตัดสินใจที่จะไม่แสดงพฤติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความไม่ทันเหตุการณ์ ในการประเมินความสามารถของตนเอง กล่าวคือเนื่องจาก ประสบการณ์ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ถ้าหากบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ถ้าหากบุคคลไม่ได้ประเมินตนเองตลอดเวลาบุคคลไม่ได้ประเมินตนเองตลอดเวลา จะทำให้บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองผิดพลาดไป จะมีผลทำให้บุคคลไม่แสดงพฤติกรรม

4. บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองโดยภาพรวมสูง อาจจะไม่แสดง พฤติกรรมออกมาเมื่อให้เขากระทำพฤติกรรมที่เป็นทักษะย่อยๆ เพราะเห็นว่าไม่มีความสำคัญ

5. การประเมินความสำคัญของทักษะย่อยๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการแสดงพฤติกรรม ผิดพลาด กล่าวคือ ถ้าบุคคลคิดว่าตนเองขาดทักษะหรือมีทักษะในด้านต่างๆ ไม่เพียงพอ บุคคล อาจจะไม่แสดงพฤติกรรมนั้นๆ ออกมา

6. เป้าหมายของการกระทำมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน และเป้าหมายนั้นไม่สามารถ ปฏิบัติได้หรือยากเกินไปอาจทำให้บุคคลไม่แสดงพฤติกรรมออกมา

7. การรู้จักตนเองที่ไม่ถูกต้อง บุคคลที่รู้จักตนเองไม่ถูกต้องอาจจะเป็นผลมาจากการ กระทำที่มีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน หรืออาจถูกบังคับให้กระทำหรือได้รับข้อมูลภายนอกอย่างไม่ ถูกต้องก็มีผลทำให้บุคคลตัดสินใจจะไม่แสดงพฤติกรรมออกมาก็ได้ในการที่จะทำให้บุคคลแสดง พฤติกรรมออกมาให้มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นควรจัดการหรือควบคุมมิ ให้ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวมาเป็นอุปสรรคหรือเป็นตัวขัดขวางซึ่งหากทำได้ก็จะช่วยให้บุคคลสามารถ แสดงพฤติกรรมออกมาได้อย่างเต็มที่และมีความมั่นใจ อันจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จต่อไป

2.5.6 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (อ้างใน อรวรรณ อ่อนสิงห์. 2553 : 56-57) กล่าวถึงวิธีการวัดการรับรู้ ความสามารถของตนเอง ทั้งหมด 5 ด้าน คือ

1. การวัดความเข้มแข็งหรือความมั่นใจ (Self Efficacy Strength) เป็นวิธีที่นำมาใช้วัดการ รับรู้ความสามารถของตนเองมากที่สุด วิธีการวัดทำได้โดยการถามผู้ตอบถึงความมั่นใจว่าเขาสามารถ ปฏิบัติงานที่กำหนดให้ที่มีความยากของงานเพิ่มขึ้นได้เพียงใด ข้อคำถามมักมีลักษณะให้ประเมินความ มั่นใจจากไม่มีความมั่นใจ (0) จนถึงมีความมั่นใจเต็มที่ (10) หรืออาจทำโดยใช้มาตราส่วนแบบอื่นๆ ก็ได้เช่น 0% ถึง 100% เป็นต้น

2. การวัดระดับความยาก (Self Efficacy Magnitude) เป็นวิธีที่นิยมนำมาใช้วัดการรับรู้ ความสามารถของตนเองรองลงมาจากวัดความเข้ม วิธีการวัดจะทำได้โดยการถามผู้ตอบว่าเขา สามารถปฏิบัติงานที่กำหนดให้ที่มีความยากขึ้นได้หรือไม่ ซึ่งคำถามมักจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วน ชนิด ใช่/ไม่ใช่ (yes/no scale) คำตอบ “ใช่” จะมีคะแนน 1 คะแนน คำตอบ “ไม่ใช่” จะมี 0 คะแนน ดังนั้นหากได้คะแนนสูงแสดงว่ามีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง

3. การวัดแบบผสม คือ การวัดที่ใช้วัดทั้งความเข้มและระดับความยาก โดยใช้ข้อคำถาม เดียวแต่มีคำตอบแยกกันเป็น 2 ช่อง ช่องหนึ่งเป็นแบบ ใช่/ไม่ใช่ ส่วนอีกช่องหนึ่งจะเป็นมาตราส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมินค่าหรือใช้ประเมินเป็นร้อยละ การรวมคะแนนทำโดยการรวมคะแนนของความเข้มเฉพาะข้อ
ที่ผู้ตอบตอบว่า “ใช่”

4. เป็นวิธีวัดความเข้มและขนาดของความยากเหมือนกับวิธีที่ 3 แต่มีข้อแตกต่างกัน คือ
แปลงคะแนนดิบ (Raw Score)

5. การวัดความเข้มหรือความมั่นใจโดยใช้ข้อคำถามเพียงข้อเดียวเกี่ยวกับงานที่กำหนดแล้ว
ให้ผู้ตอบประเมินค่าความมั่นใจของตนเองต่อการทำงานที่กำหนดนั้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นงลักษณ์ ปิงประวัติ (2547 : 95-108) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความ
สามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย โรงเรียนระยอง
วิทยาคม พบว่า

ทักษะทางคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตทุกตัว ได้แก่ทักษะในระบบปฏิบัติการ โปรแกรม
microsoft word microsoft excel และ internet explorer มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้
ความสามารถตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ผู้ที่มีทักษะทางคอมพิวเตอร์และ
อินเทอร์เน็ตสูงก็จะมีรับรู้ความสามารถของตนเองในด้านดังกล่าวสูงตามไปด้วย ผลการวิจัย
ชี้ให้เห็นว่าทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความ
ตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ในส่วนของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้
ความสามารถตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตนั้น ส่วนหนึ่งคือ ปัจจัยทางจิตวิทยาตาม
กรอบแนวคิดของ Bandura ได้แก่

1. ประสบการณ์ความสำเร็จ มีค่าความสัมพันธ์ทางบวกสูงสุดในทุกทักษะและการรับรู้
ความสามารถตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
2. ความกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์ในลักษณะผกผันกับทักษะการรับรู้
ความสามารถตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
3. การชักจูงด้วยวาจา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับไม่สูงมากนักกับทักษะการรับรู้
ความสามารถตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
4. การสังเกตการใช้ของผู้อื่น เป็นตัวแปรที่มีค่าความสัมพันธ์ต่ำที่สุดภายใต้ตัวแปรกลุ่ม
เดียวกัน และเมื่อทดสอบแบบจำลองด้วยสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลแบบถดถอยพหุคูณ ก็พบว่าการ
สังเกตการใช้ของผู้อื่นมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่สองคือปัจจัยทางจิตวิทยาตัวอื่นๆ ได้แก่ การชอบใช้ความคิด ความต้องการเป็นคน
สมบูรณ์แบบ และทัศนคติที่ดีต่ออินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังมีปัจจัยทางด้านสังคมประชากร คือ
ระดับผลการเรียน เพศ วิชาที่เรียน และสุดท้ายคือ ปัจจัยในระดับปัจเจกบุคคล ได้แก่ ทักษะพิมพ์ดีด

ไทยและอังกฤษ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การมีคอมพิวเตอร์ที่บ้าน นิสัยชอบเรียนรู้งานการใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะใหม่ด้วยตนเอง

จิราภรณ์ ธรรมวงษ์ (2553 : 95-96) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่าปัจจัยหรือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนมี 4 ตัว ดังนี้

1. พฤติกรรมใฝ่รู้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยอ้อมผ่านพฤติกรรมใฝ่รู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางตรงต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยอ้อมผ่านพฤติกรรมใฝ่รู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วิรุณ นุ่มแยม (2550 : 58-59) ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา เป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาความบันเทิง ร้อยละ 37.22 นักเรียนเลือกเข้าเว็บไซต์ภาษาไทย ร้อยละ 63.06 ส่วนเว็บไซต์ที่นักเรียนเข้าไปสืบค้นข้อมูลมากที่สุดเกี่ยวกับ ความรู้และการศึกษา ร้อยละ 48.61 รองลงมา ดารา ร้อยละ 11.94 ปัญหาหรืออุปสรรคส่วนใหญ่ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ความเร็วในการรับส่งข้อมูลช้า ร้อยละ 39.44 รองลงมา มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ติดต่อกับอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอต่อความต้องการ ร้อยละ 38.61 คุณภาพการติดต่อสื่อสารของระบบอินเทอร์เน็ต มีความรวดเร็ว ร้อยละ 36.39 ความเร็วปกติ ร้อยละ 36.11 นักเรียนได้ประโยชน์จากการใช้อินเทอร์เน็ต ได้รับความรู้ร้อยละ 71.67 รองลงมาได้ความเพลิดเพลิน ร้อยละ 19.72 หลังจากนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตแล้วนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาของนักเรียน ร้อยละ 48.89 รองลงมาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ร้อยละ 35.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชูชาติ ศิลปะพิเชฐ (2546 : 60-61) ได้ศึกษาเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา
โปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า

1. เจตคติที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่ามีเจตคติด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับสูง แต่ในด้านความเชื่อที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ เพศชาย มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ระดับปานกลาง และนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ เพศหญิง มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีเจตคติด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับสูงแต่ในด้านความเชื่อที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง

3. นักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ ที่อยู่ระดับชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ระดับสูง และนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ ที่อยู่ระดับชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีเจตคติด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับสูงแต่ในด้านความเชื่อที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง

4. นักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา และโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ระดับปานกลาง แต่โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีเจตคติด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับสูงแต่ในด้านความเชื่อที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง

5. นักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต ความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตและรวมทุกด้านแตกต่างกัน โดยพบว่า เพศหญิงมีเจตคติสูงกว่าเพศชาย แต่ในด้านโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต และความเชื่อที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ ที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต โอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต ความชอบที่มีต่อการ

ใช้อินเทอร์เน็ต ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต และความเชื่อที่มีต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต รวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

7. นักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ ที่เรียนโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์แตกต่างกันมีเจตคติต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านความชอบที่มีต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต และความเชื่อที่มีต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต รวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านการยอมรับการใช้งานอินเทอร์เน็ต และโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนมีเจตคติที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ ด้านคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกัน

สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ (2550 : 44-46,51) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติและความมั่นใจในการใช้งาน ICT กับคะแนน เมื่อได้ทำสำรวจถึงประสบการณ์ในการใช้งาน ICT ของนักเรียนไทย ความรู้สึกของนักเรียนต่อการใช้งาน ICT ความคิดเห็นต่อความสำคัญของการใช้ ความสนุกเพลิดเพลิน ความสนใจ และแรงจูงใจในการใช้งาน ICT และนำคำตอบของนักเรียนมาสร้างเป็นดัชนีบอกบอกเจตคติต่อ ICT ซึ่งในแต่ละประเทศแตกต่างกันออกไป โดยภาพรวมประเทศที่มีการใช้คอมพิวเตอร์มากจะมีเจตคติที่ดีกว่าประเทศที่มีการใช้คอมพิวเตอร์น้อย ส่วนความแตกต่างทางเจตคติของนักเรียนชายและหญิงก็มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนชายมีเจตคติต่อคอมพิวเตอร์สูงกว่านักเรียนหญิงแต่สำหรับประเทศไทยผลการวิจัยตามข้อมูลชี้ว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนความมั่นใจในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชายและหญิงมีความแตกต่างกันโดยเฉลี่ยนักเรียนชายมีความมั่นใจสูงกว่านักเรียนหญิงในการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 แบบ คือ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต การเขียนและส่งอีเมล หรือการใช้ห้องสนทนา และการดาวน์โหลดเพิ่มข้อมูลหรือเพลง ความมั่นใจในการใช้งานอินเทอร์เน็ตแสดงความสัมพันธ์กับคะแนนทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนในทำนองเดียวกับการใช้งานประจำ นักเรียนที่มีความมั่นใจสูงสุดกับนักเรียนที่มีความมั่นใจต่ำสุดมีคะแนนคณิตศาสตร์ต่างกันเฉลี่ย 45 คะแนน หรือทุกๆ ค่าดัชนีที่เปลี่ยนไป 1 หน่วย คะแนนเปลี่ยนไป 23 คะแนน (สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ. 2550 : 78)

บุญชัย เที่ยรพานิช (2550 : 74) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์ การรับรู้ความสามารถของตนเองและทัศนคติต่อการใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ของพนักงาน : กรณีศึกษาธุรกิจวิทยุแห่งหนึ่ง พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางลบกับความวิตกกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง จะมีระดับความวิตกกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์ต่ำ โดยพนักงานที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงสามารถที่จะใช้งานคอมพิวเตอร์ได้อย่างมั่นใจ ไม่เกิดความกังวลในการใช้งานหรือเรียนรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

Jantawan Noiwan (Noiwan,J. et.al. 2005) [online] ศึกษาถึงเจตคติต่อคอมพิวเตอร์

และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์ของศึกษาไทยในระดับปริญญาตรี พบว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาไทยมีพื้นฐานด้านทักษะในการใช้แอปพลิเคชัน และมีเจตคติทางบวกในเรื่องเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ แม้ว่าจะยังไม่ได้ลงเรียนเรื่องคอมพิวเตอร์แอปพลิเคชันก็ตาม นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์น้อย จะมีความมั่นใจและความชอบในการใช้คอมพิวเตอร์มาก ในทำนองเดียวกันนักศึกษาที่มีความมั่นใจในการใช้คอมพิวเตอร์มากจะชอบทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ ส่วนนักศึกษาที่คิดว่าคอมพิวเตอร์มีประโยชน์ในระดับปานกลาง จะมีความวิตกกังวลน้อย และมีความมั่นใจและความชอบคอมพิวเตอร์มากกว่า อย่างไรก็ตามระดับการรับรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์มีความแตกต่างกัน นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์และเข้าใจการใช้กระบวนการทำงาน Word มากกว่าแอปพลิเคชันอื่นๆ ส่วนใหญ่นักศึกษาที่อยู่ในระดับสูงจะมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์, กระบวนการทำงาน Word และตารางการทำงาน ส่วนในระดับปานกลางจะมีเจตคติต่อคอมพิวเตอร์ด้านบวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่เรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ทั้งหมด 6 ห้องเรียน จำนวน 172 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่เรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 119 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Krejcie and Morgan แล้วทำการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ คำถามทั่วไปเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน เป็นแบบเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และเจตคติ ต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน เป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพ

1. ศึกษาแนวทางการสร้างเครื่องมือจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนแนวทางการกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์

2. นำแนวทฤษฎีและรวบรวมเอกสารมาพัฒนาและสร้างแบบสอบถาม

2.1 แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 8 ข้อ

ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	เฉยๆ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.2 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน เป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา จำนวน 5 ข้อ
2. การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร จำนวน 4 ข้อ
3. การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง จำนวน 6 ข้อ

ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

2.3 แบบสอบถามวัดเจตคติในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ

ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	เฉยๆ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.4 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็น

คำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 13 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

ตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิลงความเห็นโดยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

คะแนน	+1	สำหรับข้อความที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย
คะแนน	0	สำหรับข้อความที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย
คะแนน	-1	สำหรับข้อความที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละข้อ นำไปหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2542 : 114)

สูตร
$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3.1)$$

เมื่อ	IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย
	$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
	N	คือ	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

- นายณิม ทิพย์ผ่อง รักษาการหัวหน้าสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- นางสาวสุชาดา ไทยแท้ นักวิชาการสาขาวิจัยนานาชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- นางเฉลียว ทิพย์พงษ์ อาจารย์สอนวิชาคอมพิวเตอร์ โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นายทองศักดิ์ โสวจิตต์สกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. นางสาวสุชีรา มีอาษา อาจารย์สอนวิชาคอมพิวเตอร์
โรงเรียนนครนายกวิทยาคม

จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ปรากฏว่าได้
ค่า IOC ของข้อคำถาม อยู่ระหว่าง 0.6-1.0

5. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
6. นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยวิเคราะห์
เป็นรายข้อ ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับคะแนนรวม
(Item – Total Correlation) โดยใช้สูตรของ Pearson Product Moment (r_{xy})
(บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545 : 84)

สูตร

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \quad (3.2)$$

เมื่อ

r_{xy}	คือ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ ตัวแปร Y
N	คือ	จำนวนผู้ตอบ
X	คือ	คะแนนรายข้อ
Y	คือ	คะแนนรวม
$\sum X$	คือ	ผลรวมของคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum Y$	คือ	ผลรวมของคะแนนรวม (Total) ของข้อที่เหลือ
$\sum XY$	คือ	ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y
$\sum X^2$	คือ	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X
$\sum Y^2$	คือ	ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y

8. นำแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีของ
Cronbach (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2549 : 130)

สูตร

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right] \quad (3.3)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเชื่อมั่น
	k	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	s_i^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

ตอนที่	ตัวแปร	ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
2	ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	0.6-1.0	0.31-0.81	0.88
	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา	1.0	0.24-0.67	0.64
	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร	1.0	0.24-0.70	0.69
	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง	0.8-1.0	0.24-0.71	0.82
	เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	0.6-1.0	0.27-0.64	0.83
3	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต	0.8-1.0	0.23-0.71	0.85

9. นำแบบสอบถามที่หาคุณภาพแล้ว ไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อนำไปยังผู้อำนวยการ เพื่อขออนุญาตและประสานงานให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม
2. ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบวรนิเวศ ด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและเก็บคืนด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติวิเคราะห์หา

ค่าความถี่ และค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 101)

สูตร
$$P = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3.4)$$

เมื่อ P คือ ค่าร้อยละ
f คือ ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ
n คือ จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลผลของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้เป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 102-103)

สูตร
$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n} \quad (3.5)$$

เมื่อ \bar{x} คือ ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

สูตร
$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}} \quad (3.6)$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum x^2$ คือ ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

แบบสอบถาม มีการวิเคราะห์และแปลผลของค่าเฉลี่ยที่คำนวณเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

1. ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนในภาพรวมมี ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 ด้าน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนในภาพรวมมี ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านนั้นๆ อยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านนั้นๆ อยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านนั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านนั้นๆ อยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านนั้นๆ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนในภาพรวมมี ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนในภาพรวมมี ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 85-86)

สูตร
$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$
 (3.7)

เมื่อ

r_{xy}	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\sum X$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X
$\sum Y$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y
$\sum X^2$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum XY$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณคะแนน X กับ Y
n	คือ	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การแปลผลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีการแปลผลในกรณีที่ค่า r_{xy} เป็นบวก ดังนี้ (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2549 : 161)

ตารางที่ 3.2 แสดงการแปลผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	1.00	ระดับความสัมพันธ์สมบูรณ์
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	จาก 0.81 ถึง 0.99	ระดับความสัมพันธ์สูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	จาก 0.61 ถึง 0.80	ระดับความสัมพันธ์สูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	จาก 0.41 ถึง 0.60	ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	จาก 0.21 ถึง 0.40	ระดับความสัมพันธ์ต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	จาก 0.01 ถึง 0.20	ระดับความสัมพันธ์ต่ำมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.00	ไม่มีความสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis) (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 158) ดังนี้

สูตร
$$R^2 = \beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk} \quad (3.8)$$

เมื่อ R^2 คือ กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ คือ ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ตัวที่ 1 ถึง k
 $r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$ คือ ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากชุด Y
 k คือ จำนวนตัวเกณฑ์ (ตัวแปรอิสระ)

สูตรการทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541 : 163)

สูตร
$$F = \frac{R^2 / k}{(1 - R^2) / (n - k - 1)} \quad df = k, n - k - 1 \quad (3.9)$$

เมื่อ F คือ ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตการแจกแจงแบบ F
 R คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 n คือ จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง
 k คือ จำนวนตัวแปรพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และด้านเจตคติต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านประสพการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตการแจกแจงแบบ F
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE _{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Y	แทน	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต
X ₁	แทน	ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต
X ₂	แทน	ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต
X ₃	แทน	การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา
X ₄	แทน	การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร
X ₅	แทน	การใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง
X ₆	แทน	เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต
Y'	แทน	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตในรูปคะแนนดิบ
Z' _Y	แทน	การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ ค่าร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ จำแนกตามประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต และประเภทเว็บไซต์ที่นักเรียนสืบค้นข้อมูล ดังตารางที่ 4.1 - 4.3

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต

ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
$\bar{x} = 5.29$ S.D.= 2.14			
น้อยกว่า 3 ปี	7	5.90	4
3-5 ปี	64	53.80	1
6-8 ปี	36	30.30	2
มากกว่า 8 ปีขึ้นไป	12	10.10	3
รวม	119	100.00	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในช่วง 3-5 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 รองลงมาได้แก่ 6-8 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 และมีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 8 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
1. เพื่อการศึกษา	111	36.00	1
2. เพื่อการติดต่อสื่อสาร	94	30.50	3
3. เพื่อความบันเทิง	103	33.40	2
รวม	308	100.00	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมา มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40 และที่น้อยที่สุดนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทเว็บไซต์ที่นักเรียนสืบค้นข้อมูล

ประเภทเว็บไซต์	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
1. ข่าวสารบ้านเมือง	39	8.00	6
2. กีฬา	77	15.90	2
3. บุคคลหรือหน่วยงานที่สนใจ	32	6.60	8
4. แฟชั่น	33	6.80	7
5. ศิลปิน/นักร้อง	85	17.50	1
6. คอมพิวเตอร์	49	10.10	5
7. โฆษณาสินค้าหรือบริการ	19	3.90	9
8. หนังสือ/ละคร	69	14.20	4
9. ความรู้และการศึกษา	70	14.40	3
10. อื่นๆ	12	2.50	10
รวม	485	100.00	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สืบค้นข้อมูลประเภทศิลปิน/นักร้อง จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมาใช้สืบค้นข้อมูลประเภทกีฬาจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 และที่น้อยที่สุดใช้สืบค้นข้อมูลประเภทความรู้และการศึกษา จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น ของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต	3.78	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$)

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนรายข้อ แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น ของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ที่ต้องการ	3.82	0.95	มาก	5
2. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการค้นหาข่าวทางอินเทอร์เน็ต	3.70	0.93	มาก	9
3. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการติดตั้งซอฟต์แวร์ที่ดาวน์โหลดมา	3.65	0.93	มาก	12
4. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการแนบแฟ้มข้อมูล ไปกับข่าวสารในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	3.66	0.87	มาก	11
5. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการดู movie clips หรือ real time TV. ทางอินเทอร์เน็ต	3.70	0.92	มาก	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
6. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการฟัง audioclips หรือทางสถานีวิทยุทางอินเทอร์เน็ต	3.71	0.98	มาก	7
7. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้เว็บบอร์ดหรือโปรแกรมการสนทนาออนไลน์	3.97	0.94	มาก	2
8. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการค้นหาข้อมูลด้วย search engine	4.06	0.87	มาก	1
9. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการพิมพ์หน้าเว็บเพจที่ต้องการ	3.87	0.87	มาก	3
10. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการรับ ส่ง จดหมายอิเล็กทรอนิกส์	3.70	0.97	มาก	10
11. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการจัดการกับหน้าเว็บเพจที่ปรากฏขึ้นมาโดยไม่ต้องการได้ (pop-up เว็บกาสิโน หรือเว็บโป๊)	3.64	0.99	มาก	13
12. นักเรียนรู้สึกมั่นใจเมื่อต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต	3.77	0.88	มาก	6
13. นักเรียนมั่นใจว่าสามารถเข้าใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตัวนักเรียนเอง	3.86	0.91	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.78	0.62	มาก	

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ลำดับที่ 1 นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการค้นหาข้อมูลด้วย search engine เช่น google ($\bar{x} = 4.06$) ลำดับที่ 2 นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้เว็บบอร์ดหรือโปรแกรมการสนทนาออนไลน์ ($\bar{x} = 3.97$) ลำดับที่ 3 ได้แก่ นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการพิมพ์หน้าเว็บเพจที่ต้องการ ($\bar{x} = 3.87$) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ลำดับที่ 13 นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการจัดการกับหน้าเว็บเพจที่ปรากฏขึ้นมาโดยไม่ต้องการได้ (pop-up เว็บกาสิโน หรือเว็บโป๊) ($\bar{x} = 3.64$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต และด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ดังตารางที่ 4.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ปัจจัยด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	3.19	0.72	ปานกลาง
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา	3.67	0.59	มาก
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร	3.70	0.77	มาก
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง	3.31	0.76	ปานกลาง
ปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	3.95	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$) มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษาและด้านการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, $\bar{x} = 3.70$ ตามลำดับ) มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) และมีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$)

ผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ เป็นรายชื่อ แสดงดังตารางที่ 4.7-4.9

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน รายชื่อ

ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. นักเรียนรู้สึกกังวลใจเมื่อต้องเข้าใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต	3.45	1.10	ปานกลาง	2
2. เป็นเรื่องยากที่นักเรียนจะเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ต	3.19	1.10	ปานกลาง	7
3. นักเรียนรู้สึกวิตกกังวลเมื่อมีผู้อื่นสนทนาเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตให้นักเรียนฟัง	3.36	1.05	ปานกลาง	5
4. นักเรียนต้องใช้เวลาในการหาข้อมูลที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ตจนทำให้เกิดความเครียด	3.17	1.04	ปานกลาง	8
5. การใช้อินเทอร์เน็ตไม่ใช่เรื่องน่ากังวลสำหรับนักเรียนเลย	3.76	1.02	มาก	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
6. นักเรียนรู้สึกอึดอัดเมื่อต้องเข้าเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต	3.28	1.16	ปานกลาง	6
7. นักเรียนมักเกิดความเครียดเมื่อถูกถามคำถามเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่นักเรียนไม่ทราบ	3.39	1.01	ปานกลาง	3
8. ถ้าเลือกได้นักเรียนมักสอบถามข่าวสารที่ต้องทางโทรศัพท์เพราะอินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนเกิดความสับสน	3.39	1.04	ปานกลาง	4
รวมเฉลี่ย	3.19	0.72	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ตไม่ใช้เรื่องน่ากังวลสำหรับนักเรียนเลย ($\bar{x} = 3.76$) อยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ ได้แก่ ลำดับที่ 1 นักเรียนรู้สึกกังวลใจเมื่อต้องเข้าใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.45$) ลำดับที่ 2 และ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 3.39$) นักเรียนมักเกิดความเครียดเมื่อถูกถามคำถามเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่นักเรียนไม่ทราบ และถ้าเลือกได้นักเรียนมักสอบถามข่าวสารที่ต้องทางโทรศัพท์เพราะอินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนเกิดความสับสน ส่วนลำดับสุดท้ายได้แก่ ลำดับที่ 7 นักเรียนต้องใช้เวลานานในการหาข้อมูลที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ตจนทำให้เกิดความเครียด ($\bar{x} = 3.17$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนรายข้อ

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา				
1. นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวิชาที่เรียนเพิ่มเติมผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ประกอบการเรียน	3.89	0.86	มาก	2
2. เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาความรู้ในหัวข้อที่สนใจ	3.69	0.72	มาก	3
3. นักเรียนค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตแทนการไปห้องสมุด	3.96	0.84	มาก	1
4. นักเรียนส่งงานให้เพื่อนหรืออาจารย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต	3.27	1.08	ปานกลาง	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (ต่อ)				
5. นักเรียนเข้าไปดูข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	3.53	0.96	มาก	4
รวมเฉลี่ย	3.67	0.59	มาก	
การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร				
6. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาเพื่อนใหม่ๆ	3.68	1.06	มาก	2
7. นักเรียนใช้เว็บบอร์ดในการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับเพื่อน	3.51	1.03	มาก	4
8. นักเรียนใช้อีเมลในการติดต่อกับผู้อื่น	3.71	0.99	มาก	3
9. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสนทนากับเพื่อนและคนอื่นๆ	3.91	1.01	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.70	0.77	มาก	
การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง				
10. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกมออนไลน์	4.00	0.96	มาก	1
11. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการอ่านข่าวบันเทิง	3.51	1.18	มาก	3
12. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการดูเว็บไซต์เพื่อการเล่นเกมชิงรางวัล	3.51	1.17	มาก	2
13. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการดูดวงออนไลน์	2.76	1.40	ปานกลาง	6
14. นักเรียนส่งการ์ดอวยพรในเทศกาลต่างๆ ผ่านบริการบนอินเทอร์เน็ต (e-card)	3.17	1.04	ปานกลาง	4
15. นักเรียนเคยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นผ่านทางอินเทอร์เน็ต	2.92	1.17	ปานกลาง	5
รวมเฉลี่ย	3.31	0.76	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ ได้แก่ ลำดับ 1 นักเรียนค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตแทนการไปห้องสมุด ($\bar{x} = 3.96$) ลำดับ 2 นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวิชาที่เรียนเพิ่มเติมผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ประกอบการเรียน ($\bar{x} = 3.89$) ลำดับ 3 เมื่อมีเวลว่างนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาความรู้ในหัวข้อที่สนใจ ($\bar{x} = 3.69$) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ลำดับที่ 4 นักเรียนเข้าไปดูข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.53$) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ นักเรียนส่งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เพื่อนหรืออาจารย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 3.27$) เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการติดต่อสื่อสารเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ ได้แก่ ลำดับที่ 1 นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสนทนากับเพื่อนและคนอื่นๆ ($\bar{x} = 3.91$) ลำดับที่ 2 นักเรียนใช้อีเมลในการติดต่อกับผู้อื่น ($\bar{x} = 3.71$) ลำดับที่ 3 นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาเพื่อนใหม่ๆ ($\bar{x} = 3.68$) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ลำดับที่ 4 นักเรียนใช้เว็บบอร์ดในการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับเพื่อน ($\bar{x} = 3.51$) เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ ได้แก่ ลำดับที่ 1 นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกมออนไลน์ ($\bar{x} = 4.00$) อีกสองข้อมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการอ่านข่าวบันเทิง และนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการดูเว็บไซต์เพื่อการเล่นเกมชิงรางวัล ($\bar{x} = 3.51$) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ ได้แก่ ลำดับที่ 1 นักเรียนส่งการ์ดอวยพรในเทศกาลต่างๆ ผ่านบริการบนอินเทอร์เน็ต (e-card) ($\bar{x} = 3.17$) ลำดับที่ 2 นักเรียนเคยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นผ่านทางอินเทอร์เน็ต ($\bar{x} = 2.92$) และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 3 นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการดูดวงออนไลน์ ($\bar{x} = 2.76$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น และลำดับที่ของปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนรายข้อ

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยประหยัดเวลาในการทำกรบ้านของนักเรียน	4.14	0.76	มาก	1
2. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพราะมันส่งผลดีต่องานหรือการบ้านของนักเรียน	3.97	0.76	มาก	5
3. อินเทอร์เน็ตช่วยให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลที่ทันเหตุการณ์	4.09	0.75	มาก	2
4. นักเรียนมักจะค้นหาข้อมูลที่ต้องการผ่านบริการทางอินเทอร์เน็ต	3.97	0.82	มาก	6
5. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเมื่อมีเวลาว่าง	3.95	0.78	มาก	8
6. นักเรียนคิดว่าอินเทอร์เน็ตทำให้ทำงานสำเร็จได้มากขึ้นงานกว่า	4.04	0.80	มาก	3
7. นักเรียนคิดว่าอินเทอร์เน็ตทำให้ชีวิตดีขึ้น	3.84	0.82	มาก	14
8. ข้อดีของอินเทอร์เน็ตมีมากกว่าข้อเสียของมัน	3.66	0.88	มาก	15
9. อินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ	3.93	0.81	มาก	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต	\bar{x}	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
10. นักเรียนชอบศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ โดยใช้บริการอินเทอร์เน็ต	3.87	0.86	มาก	12
11. อินเทอร์เน็ตช่วยลดภาระการทำงานของนักเรียน	3.93	0.82	มาก	11
12. นักเรียนเชื่อว่าการเรียนเรื่องอินเทอร์เน็ตให้ดีเป็นเรื่องสำคัญสำหรับนักเรียน	3.94	0.73	มาก	9
13. ถ้าในชั่วโมงเรียนเรื่องอินเทอร์เน็ตเกิดปัญหาขึ้นในการใช้งาน เมื่อจบชั่วโมงเรียนนักเรียนจะยังคงคิดถึงปัญหานั้นอยู่	4.03	0.80	มาก	4
14. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละวันของตัวนักเรียนเอง	3.96	0.78	มาก	7
15. นักเรียนคิดว่าการรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน	3.86	0.80	มาก	13
รวมเฉลี่ย	3.95	0.45	มาก	

จากตารางที่ 4.9 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ลำดับที่ 1 การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยประหยัดเวลาในการทำการบ้านของนักเรียน ($\bar{x} = 4.14$) ลำดับที่ 2 อินเทอร์เน็ตช่วยให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลที่ทันเหตุการณ์ ($\bar{x} = 4.09$) ลำดับ 3 ได้แก่ นักเรียนคิดว่าอินเทอร์เน็ตทำให้ทำงานสำเร็จได้มากขึ้นงานกว่า ($\bar{x} = 4.04$) และลำดับสุดท้ายได้แก่ ลำดับที่ 15 นักเรียนคิดว่าอินเทอร์เน็ตทำให้ชีวิตดีขึ้น ($\bar{x} = 3.84$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนกับตัวแปรที่ศึกษา ทั้ง 6 ตัวแปร คือ ประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ดังตารางที่ 4.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

ตัวแปรที่ ศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y
X ₁	1.000	-.179	-.006	.060	-.004	.093	.114
X ₂		1.000	.204*	.111	.395**	.043	.167
X ₃			1.000	.257**	.516**	.454**	.545**
X ₄				1.000	.427**	.343**	.434**
X ₅					1.000	.464**	.558**
X ₆						1.000	.595**
Y							1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (X₃) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร (X₄) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง (X₅) กับปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต (X₆) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .545, .434, .558 และ .595 ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวแปรร่วมกันพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ดังตารางที่ 4.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

ปัจจัย	b	SE _b	β	t	Prob
การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (X ₃)	0.26	0.07	0.25	3.35**	0.002
การใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร (X ₄)	0.14	0.06	0.17	3.16*	0.022
การใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง (X ₅)	0.17	0.18	0.21	2.36*	0.015
เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต (X ₆)	0.45	0.38	0.33	3.57**	0.000

F = 30.64 R = 0.72 R² = 0.52 SE_{est} = 0.44 a = -0.001

Adjusted R² = 0.50

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (X₃) และปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต (X₆) ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร (X₄) และปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง (X₅) ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 4 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้ ร้อยละ 52 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.26, 0.45, 0.14 และ 0.17 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.25, 0.33, 0.17 และ 0.21 ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและตัวพยากรณ์ (X₃, X₄, X₅, X₆) มีค่าเท่ากับ 0.72 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.44

จากตารางที่ 4.11 สามารถสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ในรูปคะแนนดิบเป็นดังต่อไปนี้

$$Y' = -0.001 + 0.26X_3 + 0.14X_4 + 0.17X_5 + 0.45X_6$$

2. สมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ในรูปคะแนนมาตรฐานเป็นดังต่อไปนี้

$$Z'_y = 0.25X_3 + 0.17X_4 + 0.21X_5 + 0.33X_6$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่เรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ทั้งหมด 6 ห้องเรียน จำนวน 172 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ที่เรียนอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 119 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Krejcie and Morgan แล้วทำการสุ่มแบบอย่างง่าย โดยวิธีจับสลาก

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ คำถามทั่วไปเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ และประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน เป็นแบบเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

เป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต
ของนักเรียน เป็นคำถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อนำไปยังผู้อำนวยการ เพื่อขออนุญาตและประสานงานให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอบแบบสอบถาม
2. ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบวรนิเวศ ด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและเก็บคืนด้วยตนเอง
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วแปลผลของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้เป็น 5 ระดับ
3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
4. วิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Regression Analysis)

5.1.6 ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย

1. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ อยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (X_3) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษาติดต่อสื่อสาร (X_4) ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง (X_5) กับปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .545, .434, .558 และ .595 ตามลำดับ
3. ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา (X_3) และปัจจัยด้านเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต (X_6) ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร (X_4) และปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง (X_5) ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้ง 4 ตัวแปรสามารถร่วมกันพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้ ร้อยละ 52 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.26, 0.45, 0.14 และ 0.17ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.25, 0.33, 0.17 และ 0.21ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและตัวพยากรณ์ (X_3, X_4, X_5, X_6) มีค่าเท่ากับ 0.72 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 0.44

สามารถสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ในรูปคะแนนดิบเป็นดังต่อไปนี้

$$Y' = -0.001 + 0.26X_3 + 0.14X_4 + 0.17X_5 + 0.45X_6$$

2. สมการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ในรูปคะแนนมาตรฐานเป็นดังต่อไปนี้

$$Z'_Y = 0.25X_3 + 0.17X_4 + 0.21X_5 + 0.33X_6$$

5.2 อภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

จากการวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. มีปัจจัย 4 ปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ นางลักษณ์ ปิงประวดี (2547 : 107-108) ที่พบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่ออินเทอร์เน็ต เห็นว่าอินเทอร์เน็ตมีประโยชน์มากกับชีวิต ทั้งในด้านการศึกษา ความบันเทิงและการดำรงชีวิตประจำวันมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในระดับสูง

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เบญจวรรณ ฤกษ์สมเด็จ (2543 : 94) ที่พบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับรู้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การตัดสินใจ ซึ่งหมายถึงถ้าบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงย่อมก่อให้เกิดการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในงานด้านที่ตนเองรับรู้สูงด้วย นั่นคือบุคคลจะมีความพยายาม กระตือรือร้น มีความอดทนและมุ่งมั่นในการทำงานนั้นให้สำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร เช่นเดียวกันถ้านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา การใช้เพื่อความบันเทิง หรือใช้ในการติดต่อสื่อสาร ที่เป็นประจำและทำงานประสบความสำเร็จแล้ว นักเรียนจะเกิดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตด้านนั้นสูงขึ้นด้วย

2. มี 4 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิง พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา และ พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดต่อสื่อสาร ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ประการสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ได้ร้อยละ 52 ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาพรวมนักเรียนมีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเห็นความสำคัญในการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ประโยชน์และช่วยแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันของตัวเองได้ ทางด้านสถานศึกษาก็มีการจัดระบบให้นักเรียนเข้าดูความเคลื่อนไหวของกิจกรรมโรงเรียนผ่านทางเครือข่ายของโรงเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตทำให้เข้าถึงข้อมูลได้ทันเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ ธรรมวงษ์ (2553 : 96) ที่ว่าเจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และงานวิจัยของ เต็มฤทัย มนัสสุวรรณ (2547 : 92) ที่พบว่าถ้ามีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีวะครุ มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการประกอบอาชีพครุในอนาคต ก็จะส่งผลให้มีการรับรู้ว่าคุณเองสามารถทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะมีการพัฒนาการสอนต่อไป

พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตทั้งด้านการศึกษา การติดต่อสื่อสาร และความบันเทิง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากการที่นักเรียนมีการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ เป็นปกติ และพบว่าการประสบความสำเร็จหรือการพยายามค้นคว้า พยายามแก้ปัญหา จนเกิดความสำเร็แล้วนั้น จะทำให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในเรื่องนั้นๆ ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Bandura (อ้างใน นงลักษณ์ ปิงประวัตติ. 2547 : 26) ที่ว่า ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ความสำเร็จจากการกระทำจะเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนให้เข้มแข็งขึ้น และยังสร้างความเชื่อมั่นในสถานการณ์อื่นๆ อีก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ ธรรมวงษ์ (2553 : 95) ที่พบว่าพฤติกรรมใฝ่รู้เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ข่าวสารที่มีการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันกับโลกปัจจุบัน จึงส่งผลให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ได้ดี

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. เจตคติในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นปัจจัยสูงสุดที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางให้ครูผู้สอนมีการตื่นตัวโดยการเพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ ให้ทันเหตุการณ์แล้วนำมาถ่ายทอดด้วยเจตคติที่ดีให้แก่แก่นักเรียน พร้อมทั้งสร้างความตระหนักให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของบริการต่างๆ ที่ได้จากอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเลือกใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 ด้าน ล้วนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต ดังนั้น ครูผู้สอนควรใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตมาผสมผสานกับการเรียนการสอน โดยการเพิ่มกิจกรรมการปฏิบัติในช่วงเวลาเรียนเรื่องอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติจริงได้เมื่ออยู่นอกห้องเรียน เพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของเกมเพื่อสร้างความน่าสนใจจากตัวนักเรียน พร้อมทั้งสร้างกิจกรรมที่นักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับเพื่อนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเข้าสังคมต่อไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนถูกกระตุ้นด้วยกิจกรรมการปฏิบัติเหล่านี้แล้ว จะทำให้เกิดความมั่นใจจนเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ จังหวัดกรุงเทพมหานครเท่านั้น งานวิจัยชิ้นต่อไปอาจศึกษาเปรียบเทียบกับนักเรียนในหลายสังกัด หรือเปรียบเทียบกับนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในส่วนภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กฤษณา สักดิ์ศรี. 2530. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ. นิยมวิทยา.
- กัญญาวดี แสงงาม. 2543. “การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนว.” **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว**. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิดานันท์ มลิทอง. 2540. **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ ธรรมวงษ์. 2553. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.” **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**.
- ชูชาติ ศิลปพิเชษฐ. 2546. “เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์.” **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**.
- เต็มฤทัย เมฆสุวรรณ. 2547. “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการสอนของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 สถาบันราชภัฏเขตภาคเหนือตอนล่าง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ.” **สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**.
- นงลักษณ์ ปิงประวัตติ. 2547. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต.” **วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2541. **วิธีการทางสถิติ สำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2543. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชัย เขียวพาณิชย์. 2550. “ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการใช้คอมพิวเตอร์ การรับรู้ความสามารถของตนเองและทัศนคติต่อการใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ของ พนักงาน : กรณีศึกษารัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง.” **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2545. **การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2542. **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.** กรุงเทพฯ : B&B Publishing.
- บุญสืบ โพธิ์ศรี และคณะ. 2550. **เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต.** กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ.
- เบญจวรรณ ฤกษ์สมเด็จ. 2543. “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจกับพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้นำระดับกลางในโรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรม 304.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2551. **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณณี สীগวัฒน์. 2549. **การวิจัยการศึกษา.** กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เพราพรรณ เปลี่ยนภู. 2542. **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์. 2533. **การวัดทัศนคติเบื้องต้น.** ภาควิชาหลักสูตรการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2549. **โรงเรียนวัดบวรนิเวศ กิจกรรมด้าน ICT.** [online]. Available : http://www.inspectbk.moe.go.th/web_goodpractice/watbwornnivet_school.pdf.
- โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2552. **โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.** [online]. Available : <http://th.wikipedia.org/wiki/โรงเรียนวัดบวรนิเวศ>.
- โรงเรียนวัดบวรนิเวศ. 2549. **คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.** กรุงเทพฯ : โรงเรียนวัดบวรนิเวศ.
- ล้วน สายยศ และคณะ. 2543. **การวัดด้านจิตพิสัย.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- วรรณกร หมอชาติ. 2544. “ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มผลประโยชน์สัมฤทธิ์ที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรุณ นุ่มรักแยม. 2550. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่อำเภอภินทรบุรี จังหวัดปราจีนบุรี.” ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ศรีไพร ศักดิ์รุ่งพงศากุล. 2547. **เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ.** กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ศักดิ์ สุนทรเสถียร. 2531. **เจตคติ**. กรุงเทพฯ : ดี.ดี.บุ๊คส์ไตร์
- ศิริวรรณ สุจริต. 2550. “ความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงในการทำงาน และการรับรู้ความสามารถของตนกับพฤติกรรมการทำงาน ของพนักงานธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่ง.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิริจิตร์ ไรสุขสิริ. 2549. “ความวิตกกังวล ความคิด ทักษะคติ และประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนนทบุรี.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ. 2550. **เทคโนโลยีสารสนเทศกับผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : เซเว่น พรินต์ติ้งกรุ๊ป.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552. **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- อรวรรณ อ่อนสิงห์. 2553. “การศึกษาปัจจัยด้านสติปัญญาและไม่ใช้สติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมเขต 2.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อารี เพชรมุด. 2545. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- Allport, Gordon. 1985. Attitude inc. Murchison (Ed.) Handbook of Social Psychology. Worcester Mass Clark University Press.
- Baldwin, N.E. 1988. The effect of a career development course on the career self-efficacy and vocational identity of community college students. Ed.D. degree of The George Washington University. Dissertation Abstracts International.
- Bandura. 1986. Social Foundations of Thought and Action : A Social Cognitive Theory. New Jersey: Prentice-Hall.
- Greenberg, J and Baroon, R. A. 2000. **Behavior in organizations**. 7th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Noiwan, J. et.al. 2005. **Computer Attitude and Computer Self-Efficacy : A Case Study of Thai Undergraduate Students**. [online]. Available :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Peplau, H.E. 1989. **Interpersonal Theory in Nursing Practice: Selected Works of Hildegard Peplau**. New York : Spinger.

Thurstone, L.L. 1964. **Attitude Theory and Measurement**. Newyork. John Wiley and Sons.

Urden, L.D. 1992. **Essentials of Critical Care Nursing**. St.Louis : Mosby Year Book.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุตสาหกรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
วิทยาการ ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2555 ให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ รหัสประจำตัว 50063920 ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้
ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ (Factors
Affecting on The Internet Self-efficacy for Mathayomsuksa 3 in Watbowonniwet School)" โดยมี
ดร.ภาณุจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้น
ภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2555

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรชนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
รักษาการแทนคณบดี

คำสั่งคณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 569 / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของ นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ รหัสประจำตัว 50063920 หลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กาญจนา	บุญภักดี	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ศศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลั่นหอม	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ฉันทนา	วิริยเวชกุล	ประธานกรรมการ
ดร.กาญจนา	บุญภักดี	กรรมการ
ศศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลั่นหอม	กรรมการ
รศ.อรรถพร	ฤทธิเกิด	กรรมการ
รศ.ดร.รวีวรรณ	ชินะตระกูล	กรรมการ (กรรมการภายนอก)

3. คณะกรรมการสอบสำรอง

ดร.เข็น	แก้วยศ	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
รศ.ดร.พรรณี	สีกิจวัฒน์	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตประจำ)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2554

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คมบตี

ที่ ศธ 0524.04/ 1012

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายถนอม ทิพย์ผ่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-956-3356

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1012

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางสาวสุชาดา ไทยแท้

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-956-3356

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1012

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางเฉลียว ทิพย์พงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

เอกสารติดต่อศึกษา โทร.081-956-3356 งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1012

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นายทองศักดิ์ ไสวจัสσταกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-956-3356

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1012

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางสาวสุชีรา มีอาษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนางสาวสุชาดา ภูรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสาวสุชาดา ภูรินทร์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-956-3356

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/1076

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๗ มีนาคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบวรนิเวศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1ฉบับ
2. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวสุชาดา ภูมิรินทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ” โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2555 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาสุชาดา ภูมิรินทร์ ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวงราชการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ติดต่อนักศึกษา โทร. 081-956-3356

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ
2. แบบสอบถามมี 3 ตอน
ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน
ตอนที่ 2 ถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต
ตอนที่ 3 ถามระดับการประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต
3. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาวិทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความกรุณานักเรียนทุกท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อ ที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ข้อมูลของนักเรียนจะถูกเก็บเป็นความลับเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง สำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

1. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วเป็นเวลานานเท่าไร _____ ปี
2. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เพื่อการศึกษา (เช่น ทำการบ้าน/รายงาน/ค้นคว้าข้อมูล)
 - เพื่อการติดต่อสื่อสาร (เช่น ใช้รับ - ส่งข่าวสาร หรือ E-Mail/สนทนาออนไลน์)
 - เพื่อความบันเทิง (เช่น เล่นเกม/ดูหนัง/ฟังเพลง)
3. เว็บไซต์ประเภทใดที่นักเรียนสืบค้นข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ข่าวสารบ้านเมือง	☐ กีฬา
☐ บุคคลหรือหน่วยงานที่สนใจ	☐ แฟชั่น
☐ ศิลปิน/นักร้อง	☐ คอมพิวเตอร์
☐ โฆษณาสินค้าหรือบริการ	☐ หนังสือ/ละคร
☐ ความรู้และการศึกษา	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต

(โปรดอ่านข้อความต่อไปนี แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด)

ความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

ความวิตกกังวลของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. นักเรียนรู้สึกกังวลใจเมื่อต้องเข้าใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต					
2. เป็นเรื่องยากที่นักเรียนจะเรียนรู้การใช้อินเทอร์เน็ต					
3. นักเรียนรู้สึกวิตกกังวลเมื่อมีผู้อื่นสนทนาเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตให้นักเรียนฟัง					
4. นักเรียนต้องใช้เวลาในการหาข้อมูลที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ตจนทำให้เกิดความเครียด					
5. การใช้อินเทอร์เน็ตไม่ใช่เรื่องน่ากังวลสำหรับนักเรียนเลย					
6. นักเรียนรู้สึกอึดอัดเมื่อต้องเข้าเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต					
7. นักเรียนมักเกิดความเครียดเมื่อถูกถามคำถามเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่นักเรียนไม่ทราบ					
8. ถ้าเลือกได้นักเรียนมักสอบถามข่าวสารที่ต้องทางโทรศัพท์เพราะอินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนเกิดความสับสน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับวิชาที่เรียนเพิ่มเติมผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ประกอบการเรียน					
2. เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาความรู้ในหัวข้อที่สนใจ					
3. นักเรียนค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตแทนการไปห้องสมุด					
4. นักเรียนส่งงานให้เพื่อนหรืออาจารย์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต					
5. นักเรียนเข้าไปดูข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
6. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาเพื่อนใหม่ๆ					
7. นักเรียนใช้เว็บบอร์ดในการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับเพื่อน					
8. นักเรียนใช้อีเมลในการติดต่อกับผู้อื่น					
9. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสนทนากับเพื่อนและคนอื่นๆ					
10. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกมออนไลน์					
11. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการอ่านข่าวบันเทิง					
12. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการดูเว็บไซต์เพื่อการเล่นเกมชิงรางวัล					
13. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการดูดวงออนไลน์					
14. นักเรียนส่งการ์ดอวยพรในเทศกาลต่างๆ ผ่านบริการบนอินเทอร์เน็ต (e-card)					
15. นักเรียนเคยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นผ่านทางอินเทอร์เน็ต					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติที่นักเรียนมีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต

เจตคติของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยประหยัดเวลาในการทำ การบ้านของนักเรียน					
2. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเพราะมันส่งผลดีต่อ งานหรือการบ้านของนักเรียน					
3. อินเทอร์เน็ตช่วยให้นักเรียนเข้าถึงข้อมูลที่ทัน เหตุการณ์					
4. นักเรียนมักจะค้นหาข้อมูลที่ต้องการผ่าน บริการทางอินเทอร์เน็ต					
5. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตเมื่อมีเวลาว่าง					
6. นักเรียนคิดว่าอินเทอร์เน็ตทำให้ทำงานสำเร็จ ได้มากขึ้นงานกว่า					
7. นักเรียนคิดว่าอินเทอร์เน็ตทำให้ชีวิตดีขึ้น					
8. ข้อดีของอินเทอร์เน็ตมีมากกว่าข้อเสียของมัน					
9. อินเทอร์เน็ตทำให้นักเรียนเกิดความคิด สร้างสรรค์ใหม่ๆ					
10. นักเรียนชอบศึกษาหาความรู้ใหม่ๆโดยใช้ บริการอินเทอร์เน็ต					
11. อินเทอร์เน็ตช่วยลดภาระการทำงาน of นักเรียน					
12. นักเรียนเชื่อว่าการเรียนเรื่องอินเทอร์เน็ตให้ดี เป็นเรื่องสำคัญสำหรับนักเรียน					
13. ถ้าในชั่วโมงเรียนเรื่องอินเทอร์เน็ตเกิดปัญหา ขึ้นในการใช้งาน เมื่อจบชั่วโมงเรียนนักเรียนจะ ยังคิดแก้ปัญหาอยู่นอยู่					
14. นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการแก้ปัญหาที่ เกิดขึ้นในแต่ละวันของตัวนักเรียนเอง					
15. นักเรียนคิดว่าการรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตเป็น ประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ระดับการประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้อินเทอร์เน็ต

(โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด)

การรับรู้ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการดาวน์โหลดซอฟต์แวร์ที่ต้องการ					
2. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการค้นหาข่าวทางอินเทอร์เน็ต					
3. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการติดตั้งซอฟต์แวร์ที่ดาวน์โหลดมา					
4. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการแนบเพิ่มข้อมูลไปกับข่าวสารในจดหมายอิเล็กทรอนิกส์					
5. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการดู movie clips หรือ real time TV. ทางอินเทอร์เน็ต					
6. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการฟัง audioclips หรือทางสถานีวิทยุทางอินเทอร์เน็ต					
7. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการใช้เว็บบอร์ดหรือโปรแกรมการสนทนาออนไลน์					
8. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการค้นหาข้อมูลด้วย search engine เช่น google					
9. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการพิมพ์หน้าเว็บเพจที่ต้องการ					
10. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการรับ ส่ง จดหมายอิเล็กทรอนิกส์					
11. นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการจัดการกับหน้าเว็บเพจที่ปรากฏขึ้นมาโดยไม่ต้องการได้ (pop-up เว็บกาสิโน หรือเว็บโป๊)					
12. นักเรียนรู้สึกมั่นใจเมื่อต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต					
13. นักเรียนมั่นใจว่าสามารถเข้าใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้ด้วยตัวนักเรียนเอง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุชาดา ภูมรินทร์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2527 ที่กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2549 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตำแหน่งงาน	เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป
สถานที่ทำงาน	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้